201 209

உ

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(All Rights Reserved.)

தொகுதி 4	காளயுக்திஸு மார்கழிமீ கவ 1918-ம்ஸு டிசம்பர்மீ 15உ	பகுதி 6

கடவுள் வணக்கம்

பத்திநெறி நிலைநின்று நவகண்ட பூமிப்
பரப்பைவல மாக வந்தும்
பாலையிடை மூழ்கியும் நதிகளிடை மூழ்கியும்
பசிதாக மின்றி யெழுநா
மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சருகுபுனல் வாயுவினை
வன்பசி தனக் சடைத்து
மவுனத் திருந்துமுயர் மலைநுழை தனிற்புக்கு
மன்னுதச நாடி முற்றுஞ்
சுத்திசெய் தம்மூல ப்ராணனோ டங்கியைச்
சோமவட் டத்த டைத்தும்
சொல்லரிய வமுதுண்டு மற்பவுடல் கற்பங்க
ளோடுநிலை நிற்க வீறு
சித்திசெய் தஞ்ஞான மலதுகதி கூடுமோ
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

வடிவனைத்துந் தத்வவடி வில்லாச் சுத்த
வான்பொருளே யெளியனேன் மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத் துசங்கட்டிக் கொண்ட மோன
குருவேயென் றெய்வமே கோதி லாத
படியெனக்கா னந்தவெள்ளம் வந்து தேக்கும்
படியெனக்குன் றிருக்கருணை பற்று மாறே
அடியெடுத்தென் முடியிலின்னம் வைக்க வேண்டும்
அடிமுடியொன் றில்லாத வகண்ட வாழ்வே

2101

கடவுளும்—மதங்களும்

(165-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

நண்பர்களே, நாம் 165-வது பக்கத்தில் கூறியபடி நமது கடவுளை யெவ்வளவிற் கெவ்வளவு குறுகிய எல்லைக்குள் இருப்பதாய்க் கருதுகிறோமோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு கடவுளுக்கு நாம் தூரமாகவே யிருக்கிறோம். அதிலும் நமது கடவுள் வேறு நாம் வேறு என்று கருதுவது சுத்த அஞ்ஞானமாகும். அன்னியர் வணங்கும் கடவுளைத்தான் நாமும் வணங்குகிறோம் என்று கருத மனம் பிடிக்காதவர்கள் நமது கடவுளையே மற்ற மதஸ்தரும் வணங்குகிறார்கள் என்று கருதலாகும்; நமது கடவுளே எல்லா மதங்களிலும் அவரவர்கள் நினைக்கும் வண்ணம் இருந்து நடம்புரிகிறார் என்பது உண்மையே. ஆதலால் எம்மதக் கடவுளானாலும் அந்த சச்சிதான பரப்பிரம்மம், பரசிவம் என்ற பலநாமங்களால் அறிக்கப்படும் ஒரே ஏகநாயகனே. அவனை விட்டு வேறு ஒன்றுமேயில்லை.

உண்மையில் அவர் அணுவிலும் அணுவிற் கணுவாகிய பொருளிலும், தூணிலும், துரும்பிலும், வளியிலும், வெளியிலும், நீரிலும், நெருப்பிலும் எங்கணுமே நிறைந்துள்ளவர் அவர் இல்லாத இடமேயில்லை யென்பது சத்தியமா யிருக்கும்போது, எதைத்தான் கடவுள் என்று நினைக்கலாகாது? ஆகையால் சகோதர சகோதரிகளே! நாம் எவ்வளவு அதிகமான வஸ்துக்களிலும் இடங்களிலும் கடவுளைக்காண்கிறோமோ, அதாவது கடவுளிருப்பதாய் மனப்பூர்வமாய் நம்புகிறோமோ, அவ்வளவும் ஆண்டவன் சமீபத்தில் நெருங்குகிறோம்.

நண்பர்களே, இப்போது நான் கூறப்போகும் அப்பியாச விஷயத்திற்கு முதலிலேயே யொரு ஆதாரம் வேண்டும். அதாவது கடவுளிடம் நிறைந்த பக்தி. அதில்லாவிட்டால் ஒரு பயனும்

கைகூடாது. அதோடு நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமுமிருந்தால் பின்னும் அநுகூலமே—

எதுவரையில் நாம் கடவுளை நமக்கு அன்னியமாகிய இரண்டாவது வஸ்துவாய்க்காண்கிறோமோ அதுகாறும் பக்தியிருந்தாலும் அஞ்ஞானம் நம்மைவிட்டதல்ல. ஆனால் அவ்வாறு கருதுவது கலபத்தில் நீங்காது. பட்டினத்தடிகள் கூறியதுபோன்று, ஒரு ஸ்திரீ நீர்நிறைந்த குடத்தைச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு இரண்டு கரங்களையும் வீசிக்கொண்டு, பக்கத்திலிருக்கும் அண்டை வீட்டுக்காரியிடம் தன் குடும்பகாரியங்களைப் பற்றி அக்கரையோடு கூறிக்கொண்டு நடந்து செல்லும்போதும், அம்மாதின் கருத்து எப்படி குடத்தின் மேலேயே யிருக்குமோ, அதுபோல், உலகில் எத்தொழிலைச் செய்துகொண்டிருந்தாலும் கருத்தை நமது நாட்டத்தின்மேலேயே வைத்துக்கொண்டு வைராக்கியத்தோடு அப்பியாசம் செய்துகொண் டிருக்கவேண்டும்

அதாவது மேல்கூறியவாறு, ஒருவஸ்துவில்மட்டுமே, ஒரு விடத்தில்மட்டுமே கடவுள் இருக்கிறார் என்ற எண்ணத்தைவிட்டு, எந்த விடத்தில் எதை யெதை யாரார், எந்த எந்தப்பெயரால் கடவுள் என்றாலும் அங்கெல்லாம் அந்த ஏகநாயகனே யிருக்கிறதாய்க் காணும் அப்பியாசத்தை விர்த்திசெய்யவேண்டும்.

(இதன் தொடர்ச்சியை 218-வது பக்கம் பார்க்க.)

கீழ்ப்படிதல்.

கீழ்ப்படிதல் என்றகுணம் பூலோகத்திலுள்ள மானிடஜென்மமெடுத்த ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கவேண்டிய குணமாம். இக்குணமில்லாதவர் கல்வியில்லாக்கசடர்போலும் கடிவாளமில்லாக்குதிரைபோலும் அங்குசமில்லாதயானைபோலும் பயனற்றழிவர். கீழ்ப்படிதலில்லாத மனிதன் ஒன்றிற்கும் பயன்படாது போவதுமன்றிப் பெரும்பாலும் தனக்கே நிர்ப்பாக்கியத்தைத் தேடிக்கொள்ளுகின்றனன். கீழ்ப்படிதலென்பது கடவுளுக்கும், தாய் தந்தையர்க்கும், பெரியோருக்கும் அடங்கி நடத்தலாம். இவ்வித கீழ்ப்படிதலை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். 1-வது கடவுளின் கட்டளையை அனுசரித்து அதனால் வரும் பயனைநோக்கிக் கீழ்ப்படிதல், 2-வது ஏதோ ஓர் காரணத்தினால் கீழ்ப்படிதல், 3-வது தனக்கிருக்கும் பலஹீனத்தினால் சமர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிதலாம். இவ்விதக் கீழ்ப்படிதலைப் பூண்டிருக்கும் மக்களையே, பெரியோர்கள் நன்மக்களென்று சொல்லுவர். இவ்விதகுணத்தினால் தாழ்மையமையும். தாழ்மை விருத்தியாக, அகங்காரம், பொறாமை, பொய், சூது, வஞ்சனை, மதியாமை முதலிய துர்க்குணங்கள் அவதரித்து அண்டா. கீழ்ப்படியாமையானது சகல

தன்பத்திற்கும் வித்தாயிருப்பதுபோல, கீழ்ப்படிதலானது சகல நன்மைகளுக்கும் காரணமாய் மனிதப்பிறவி எடுத்த நாள் தொடங்கி அவன் சுகஜீவியாய் வாழவும், செல்வசம்பத்து அதிகரிக்கவும், பெரியோர் மதிக்கவும், கடவுள் கிருபாநோக்கம் புரியவும், நல்ல புதல்வரைப் பெறவும், உலகத்தில் நற்கீர்த்தியடையவும் உரிமையாயிருக்கிறது. கீழ்ப்படிதலினால் அடியில்வரும் குணங்களமைகின்றன. 1-வது கடவுளுக்கு அந்தி சந்தி இருவேளையும் வந்தனைபுரிந்து அவருக்குப்பயந்து நடத்தல்; 2-வது தாய்தந்தையர்க்கு அடங்கி அவர்கள் சொற்படி நடத்தல்; 3-வது பெரியோருக்கு ஆசையோடும் வணக்கத்தோடும் வந்தனஞ்செய்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தல்; 4-வது எல்லோரிடத்தும் மரியாதையோடும் கனிவோடும் நடந்துகொள்ளல்; 5-வது எளியோர் முதியோர் பிணியாளர் குருபிகள் ஆகியவர்களுக்கு உதவி புரிதல்; 6-வது எந்த வேலையையும் ஊக்கத்தோடும் கவனத்தோடும் செய்தல்; 7-வது தேவாலயங்களைத் தரிசித்து வருதல்; 8-வது கடவுள் அடியார்க்கு வந்தனம் புரிதல்; 9-வது அதிகாலையில் எழுந்திருத்தல்; 10-வது நற்குணமுடையவரோடு நேசித்தல் முதலியனவாம். ஆதலால், பெற்றோர்களே! உங்கள் பிள்ளைகட்குக் கீழ்ப்படிதலென்னும் சிறந்த பாடத்தைச் சிறு வயதிலேயே கற்பித்துவையுங்கள். இவ்வாறு செய்யின் நீங்கள் வருந்திப்பெற்ற புத்திரரால் நற்புகழ்ச்சி பெறுவீர்கள். சில பிள்ளைகள் அடங்காதிருத்தலும், தாய் தந்தையர்க்கு நீங்காப் பழிபாவத்தை வருவித்தலும், திருடராதலும், உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுதலும் நேருவது இக்கீழ்ப்படிதலென்னும் குணத்தைக் கற்பியாத குறைவினாலேயேயன்றி வேறொன்றினாலன்று. இந்த விஷயம் சௌக்கியசாஸ்திரம் என்னும் புத்தகத்தில் வரைந்துள்ளது.

“ தாழ்மையுற்றோ ரேழ்மையடையார் ”
“ தாழ்ந்தது தங்கம் உயர்ந்தது செம்பு ” என்னும் பழமொழிகளின்படி தன்னைத்தான் தாழ்த்திக்கொண்டவனெவனோ அவனே உலகத்தில் கடவுளாலும் பெரியோராலும் அதிகாரிகளாலும் உயர்த்தப்படுவான். தாழ்மையென்பதும் கீழ்ப்படிதலின் ஒருபாகமே. தாழ்மையுள்ளவனிடத்தில் கோபம், வஞ்சனை, சண்டை முதலிய துர்குணங்களிரா. சகலசம்பத்தும்தானே வந்தெய்தும். இவ்வித தாழ்மை நல்லோரிடத்தே நன்குவிளங்கும்.

சாதாரணமாக, தாழ்ந்து நடந்ததினால்தான் பாண்டவர் தாங்களிழந்த நாட்டை மறுபடியும் பெற்றதும், சத்துருக்களை வென்று கீர்த்திபெற்றதும், அரிச்சந்திரனும் அக்குணத்தாலேயே விஸ்வாமித்திரரைத் தோற்கச்செய்ததும், சத்தியவாக்கி என்ற சிறப்புப் பெயர்பூண்டதும். மேற்கண்ட குணங்கள் தாய் தந்தையரிடத்து விளங்கினால் பிள்ளைகள் அதிக சுலபமாய்க் கண்டு பாவிக்க ஹேதுவாகும். இன்றேல், மக்கள் இக்குணத்தைக் கொண்டிருப்பது அருமையாகும். இக்குணத்தினாலடைந்த கீர்த்திகளையும் செல்வங்களையும் தாய் தந்தையர் மக்களுக்குக் கதைகளாலும் பழமொழிகளாலும் போதித்துவரல்வேண்டும். சாதாரணமாய் இருவர் சண்டையிடும்போது, அவருள் ஒருவன் தாழ்மையானவனாயிருக்கின், அச்சண்டை சீக்கிரம் நின்றுவிடும். தாழ்மையே, சண்டை,

கோபம், ஆகிய நெருப்புகளை அவிக்கும் ஜலம். தாய் தந்தையர்களே ! உங்கள் மக்கள் மேற்கண்ட ஆபரணத்தை அடிக்கடி தரித்துவருமாறு செய்வீர்களென்று நம் நாட்டில் நடந்தேறிவருகின்ற ஆனந்தபோதினி என்னும் ஆபரணத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சந்தாதாரனாகிய நான் வரையத்துணிந்தனன். நாமும் நாம் கையாடிவருகின்ற ஆனந்தபோதினியும் அதன் தாய்தந்தையராகிய பத்திரிகாசிரியரும், பத்திராதிபரும் நீடூழிகாலம் வாழவேண்டுமொய் சச்சிதானந்த பரம்பொருளாகிய கருணாகரக் கடவுளை முழுமனதுடன் பிரார்த்திப்போமாக.

அந்தப்பன்பட்டி, O. S. முருகேசம் பிள்ளை, மல்லசமுத்திரம்.

இராஜயோகம்.

(190-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

(4) பிராணாயாமம் என்பது சுவாசத்தைப் பற்றிய விஷயமென்று அநேகர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அது தவறு. சுவாசமானது பிராணாயாமத்தையடைய ஓர் சாதனமாகும். பிராணனை யடக்கி நம் கைவசம் செய்துகொள்வதற்குத்தான் பிராணாயாமம், என்று பெயர். தத்வசாஸ்திரிகளின் படி இவ்வுலகானது இரண்டுவித வஸ்துக்களாலுண்டானது. அதில் ஆகாசமென்பது ஒன்று. இந்த ஆகாசம்தான். காற்றாகவும், நெருப்பாகவும், திரவபதார்த்தமாகவும், திடபதார்த்தமாகவும் ஆகிறது. இவ்வுலகத்தில் நாம் பார்க்கிற எல்லா வஸ்துக்களும் ஆகாசத்திலிருந்துதான் உண்டாகின்றன. ஆனால் ஆகாசம் சூக்ஷமமாயிருப்பதால், நாமதைப் பார்க்கமுடியாது. அது ஸ்தூலமாகி எதாவது ஒரு ரூபமெடுத்துக் கொண்டால்தான் பார்க்கமுடியும். சிருஷ்டி யாரம்பத்தில் ஆகாசத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. சிருஷ்டியந்தத்தில் திடதிரவ, வாயுபதார்த்தங்களெல்லாம் மறுபடி ஆகாசமாக மாறிவிடும். மறு சிருஷ்டியில் அவைகள் ஆகாசத்திலிருந்தே உண்டாகும். இந்த ஆகாசமானது எந்த சக்தியால் உலகாயிற்று என்று கேண்மின். பிராணன் என்னும் சக்தியினால்தான். நினைத்தல், அசைத்தல், இழுத்தல் எல்லாம் இப்பிராணனின் காரியம்தான். சூக்ஷமமாகிய ஆகாசத்தை யசைத்து ஸ்தூலரூபங்களுடன் அநேகவஸ்துக்களை யுண்டாக்குவதும் இப்பிராணன்தான். ஆகையால் இப்பிராணனை யடக்கவல்லவனுக்கு இவ்வுலகும் அடங்கியேயிருக்கும்.

இப்பிராணனை யடக்க பிராணாயாமத்தால்தான் முடியும் இதற்கு அநேக அப்பியாசங்க ளிருக்கின்றன. அவைகளைச் சற்று கவனிப்போம் :—

முன்னே சொல்லியபடி எதாவதொரு ஆசனத்தைவகித்து சாய்வில்லாமல் நேராக உட்காருதல்வேண்டும். பிறகு ஒரே காலவளவில் சுவாசத்தை உள்ளுக்கிழுத்து வெளியேவிடப் பழகவேண்டும். இதோடு 'ஓம்' என்னும் பிரணவாக்ஷரத்தை உச்சரித்து சுவாசம்விடுதல் நல்லது. இவ்வாறு கொஞ்சநாள் செய்து வந்த பிறகு வலது கட்டைவிரலால் வலது நாசியை மூடிக்கொண்டு, இடது நாசியால் காற்றைப்பூரகம் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு உள்ளுக்கிழுத்த காற்று

னது நாடி வழியாய்ச்சென்று இருநாடைகளும் சேருமிடத்திலிருக்கும் மூலாதாரத்தைப் போய்முட்டும். அங்கேயே உள்ளுக்கிழுத்த காற்றை சற்றுநேரம் கும்பித்துவைக்கவேண்டும். இதற்கு இரண்டு நாசியையும் மூடிக்கொண்டால் சௌகரியமாயிருக்கும். பிறகு வலதுநாசியைத்திறந்து மூலாதாரத்தில் கும்பித்து வைத்த காற்றை மேலெழுப்பி ரேசகம் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு காற்றை யுள்ளே யிழுப்பதற்கும் கும்பித்துவைப்பதற்கும் ரேசகம் செய்வதற்கும் காலக்கணக்குண்டு. அதை யனுசரித்துச் செய்தால்தான் மனோசாந்தி யுண்டாகும். இவ்வாறு, விடாமுயற்சிகொண்டு அதிகநாள் செய்தால் மூலாதாரத்திலிருக்கும் குண்டலினி என்னும் சக்தியானது எழுப்பப்பட்டு மேலேகிளம்பும். இது மேலேகிளம்ப ஆரம்பித்துவிட்டால் மனிதனுக்கு ஞானோதயமாகும். நாம்மேலே சொல்லியபடி இடகலை, பிங்கலை யென்னு மிருநாடிகளுக் கிடையே நடுமுது கெலும்பின் வழியே செல்வதற்குத்தான் சுஷும்னா என்று பெயர். சாதாரண ஜனங்களுக்கு இடகலை, பிங்கலை நாடிகள் திறந்திருந்தபோதிலும் சுஷும்னா நாடி மூடப்பட்டிருக்கிறது. யோகியின்வேலை அதைத்திறப்பதுதான். இந்த சுஷும்னா நாடியில் (1) மூலாதாரம் (2) சுவாதிஷ்டானம் (3) மணிபூரகம் (4) அனாகதம் (5) விசுத்தி (6) ஆக்ஞை என்று ஆறு ஆதாரங்களிருக்கின்றன. இவைகளில் மூலாதாரத்தில்தான் சர்வசக்தியு மடங்கியிருக்கின்றது. இச்சக்திகளை யெல்லாம் மூளைக்குக் கொண்டுவருதல்தான் யோகியின்வேலை. இவைகளை மூளைக்குக்கொண்டுவர பிராணாயாமத்தால்தான் முடியுமாதலால், பிராணாயாமத்தைச் சரிவர அனுஷ்டிப்பது யோகியாக விரும்புவோனின் முக்கிய கடமையாகும்.

இவ்வாறு பிராணாயாமத்தை யனுஷ்டித்த மனம் சாந்தத்தையடைந்த பிறகு ஐந்தாவது அங்கமாகிய பிரத்யாகாரத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். விஷயங்களைக் கண்டவுடனே ஓடித்தாவும் மனதை அவ்வண்ணம் ஓடாமல் நிறுத்தி அதை யாளுவதுதான் பிரத்தியாகாரம். ஆனால் மனதையடக்கி யாள்வது இலேசான காரியமல்ல. விடாமுயற்சிகொண்டு சிறிது சிறிதாய் அடக்க முயலவேண்டும். இதற்கு ஒரு நல்ல உபாயமொன்றிருக்கிறது. அதென்னவெனின் *மனமானது உலகவிஷயங்களை நினைத்துக்கொண் டிருக்கையில் மனிதன்

---

* குறிப்பு.—மனம் பல ஜன்மப் பழக்கத்தால் அலைந்து திரிவது—தினம் சொல்பகாலம் அதை அடக்கப் பழகிவிட்டு பிறகு பழையபடி விட்டுவிட்டால் அது கொஞ்சத்தில் வழிக்கு வராது. நாம் அன்னியமாய் நின்று மனதைச் சாக்ஷியாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது பெரும்பாலாரால் முடியாத காரியம். இலௌகீகத்திலிருப்போர் அதிககாலம் அப்படிச்செய்யவுமுடியாது. அது கைகூடிவிட்டால் சவிகற்ப சமாதியே கைகூடியதாகும். பின்னால் கூறியமாதிரி நாம் எத்தொழிலைச்செய்தாலும் அச்சமயம் மனம் அதைவிட்டு வேறுசிந்தனையில்லாமலிருக்கப் பழகவேண்டும். அப்போது நாம் ஒன்றும் செய்யாதிருக்கையில் மனமும் தயங்கி நிற்கும் நிலைக்கு மெல்ல மெல்ல வந்துவிடும். சொரூப தியானத்தில் சுலபமாய் அதைவிட்டு வேறு சிந்தனையின்றி நிற்கும். இதனால் பெரும் பயன் கிட்டத்து மனோலயத்திற்கு வழியுண்டாய்விடும்.

பத்திராசிரியர்.

அதோடு கலவாமல் தான் வேறாக நின்று மனம் என்ன நினைக்கிறதென்று பார்த்துக்கொண் டிருப்பதுதான். இவ்வாறு செய்யின் மனதிற்குத் தனியாக ஒன்றை நினைப்பது அசாத்தியமாகும். மேலும், மனிதன், மனதின் எண்ணத்தையும் விருத்தியையும் அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டே வந்தால் அதனுடைய வேகம் நாளுக்குநாள் குறைந்துவிடும். இவ்வாறு அதின்வேகம் குறைந்துவிட்டால் பிறகு மனிதன் சொற்படி அது நடக்கும். இவ்வாறு மனதை யடக்கிய பின்பு அதை யாதானுமோர் விஷயத்தைப்பற்றி அதையே நாடியிருக்கும்படி செய்யப் பழகவேண்டும். இதற்குத்தான் தாரணை என்று பெயர். மனதை யடக்கிய பின்பும் அதை ஒரேவிஷயத்தை நாடி நிற்கச்செய்தல் மிகக் கஷ்டந்தான். ஒருவிஷயத்தில் நாட்டம்வைத்திருக்கும்போது, மனது மற்றொரு விஷயத்தில் பிரவேசித்தல்கூடாது. இத்தாரணையை யனுஷ்டிக்க, ஏகாந்தமாயும், நிச்சப்தமாயுமிருக்கிற ஓரறையிலுட்கார்ந்து பழகுவது நலம். இதில் கொஞ்சம் தேர்ச்சியடைந்த பிறகு மனதை, தேக அவயவங்களிலொன்றை நாடி நிற்கவாவது, மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களிலொன்றை நாடி நிற்கவாவது செய்யலாம். இவ்வாறு கொஞ்சநாள் பழகிவந்தால் இதில் நல்ல தேர்ச்சியை யடைந்துவிடலாம். இதன்பிறகு தாரணையில் எந்த ஒருவஸ்துவில் மனது நின்றதோ அதிலேயே நீடித்தகாலம் அதை நிறுத்தப்பழகவேண்டும். இதற்கே தியானம் என்று பெயர். "தியானிப்பதற்கு விஷயமாய்நின்ற வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தை மறந்து, தியானிப்பதற்கு ஆதாரமாயுள்ள சைதன்னியமாத்திரமாகவே † நிற்றல் சமாதி" தாரணை, தியானம், சமாதி ஆகிய இம்மூன்றிற்கும் ஸம்யமா என்று யோகசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. "ஒரு வஸ்துவில் மனதை நிறுத்தி அந்த வஸ்துவிலேயே ஏகாக்கிரமாய் அநிகநாழிகை தியானித்து, பிறகு அத்தியானத்திற்கு விஷயமாய்நின்ற வஸ்துவின் நாமரூபத்தையிழந்து எதனுடைய காரியமாய் அவ்வஸ்து நாமரூபங்களைப் பெற்றதோ அந்த சைதன்ய மாத்திரமாய் நிற்கப் பழகுவதற்கு ஸம்ஸயமா என்று பெயர்."

முதலில் ஸ்தூலவஸ்துக்களிலாரம்பித்தால்தான் பிறகு சூக்ஷ்ம வஸ்துக்களைத் தியானிக்க எளிதாகும். இதன்பிறகு சமாதியை யனுஷ்டிக்கலாம்.

ஸம்பிரக்ஞாத சமாதியென்றும் அஸம்பிரக்ஞாதசமாதியென்றும், சமாதி இரு வகைப்படும். ஸம்பிரக்ஞாத சமாதியில் 1. ஸவிதர்க்கம் 2. நிர்விதர்க்கம் 3. ஸவிசாரம் 4. நிர் விசாரம் என்று நான்கு பிரிவுகளிருக்கின்றன.

ஸவிகற்ப சமாதியில் தர்க்கமுண்டு அதில் மனிதன் உலகவஸ்துக்களிலொன்றை தியானிக்கிறான். தர்க்கமில்லாத நிர்விகற்பசமாதியில் ஸ்தூல பூதங்களின் நிஜஸ்வரூபத்தையறிந்து அப்பூதங்களிடத்து மனதைப் பற்ற வைத்துத் தியானிக்கிறான். ஸ்தூலபூதங்க ளாராய்ச்சி முடிந்து சூக்ஷ்மமான தன்

---

† குறிப்பு.—தியானமுதிர்ச்சியில் அன்புமேலீட்டால் முன்னிலையாயிருக்கும் சொரூபம் நழுவ, நான் என்பதும் நழுவி அன்புருவமட்டுமாய் நின்று விடல் அதாவது காண்பானும் (ஞாதரு), காணப்படுபொருளும் (ஞேயம்) நழுவி, சாக்ஷி (ஞான) மாத்திரமாய் நிற்றல். பத்திராசிரியர்.

மாத்திரைகளை யாராய்ச்சி செய்வதே ஸவிசாரசமாதி: தன்மாத்திரைகளின் நிஜஸ்வருபத்தை யறிந்தபின்னர் அதில் மனதை நிறுத்தலே நிர் விசாரசமாதி. இவ்வாருய் ஸம்பிரக்ஞாத சமாதியில் எவ்வளவு விஷயங்களறிந்தபோதிலும் அஸம்பிரக்ஞாதசமாதியில்லாவிட்டால் மோக்ஷமடைய முடியாது. ஆகையால் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அஸம்பிரக்ஞாத சமாதியே உயர்ந்தது. "மனதில் ஒரு சங்கற்பமும் உண்டாகாமல் தடுத்துவிட்டால் அதுதான் அஸம்பிரக்ஞாத சமாதி."

இவ்வாறு யோகப்பியாசத்தை எவனொருவன் விடாமுயற்சி கொண்டு அப்யசிக்கிருனே அவன் ஆறுமாதத்தில் நல்ல யோகியாகிவிடலா மென்று யோகத்தில் தேர்ச்சியடைந்தவர்கள் சொல்லுகிருர்கள். ஆனல் யோகாப்பியாசம் செய்வதற்கு ஓர் நல்ல ஆசனேயண்டியே பழகவேண்டும். ஆகையால் ஆரிய நேயர்களே, நீங்க ளொவ்வொருவரும் ஆசனேயண்டி இராஜயோகத்தை அப்யசித்தல் நலமாகும். ஓம் தத்ஸத்.

கே. சந்தானராமன், நீடாமங்கலம்.

இந்த இராஜயோகமானது விவேகானந்த சுவாமிகள் எழுதியிருக்கும் புத்தகத்தை யொட்டி எழுதியது.

" கம்பரை யிழிவாய்க் கூறுவானேன் "

மேற்கண்ட தலைப்பெயரையுடைய வியாசத்தை 1918ளு செப்டம்பரீ வெளிவந்த "பெண்கல்வி" என்ற சஞ்சிகையின் 304-வது பக்கத்தில் கண்டோம். அந்தோ அதைக்கண்ட நம்மனம் மிகுதியும் வேதனைப்பட்டது. அந்த வியாசத்தில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிவத்தியாஞனந்தன் என்பவர் கம்பராமாயணத்தில் கம்பர் அகலிகை கல்லாய்ச் சபிக்கப்பட்டிருந்து பிறகு இராமர் பாததூளிபட்டு பெண்ணுருவமடைந்தாள் என்று கூறியுள்ளது பொய்யெனக் கூறப்புகுந்து, கம்பரை " அவன், இவன் " என்றும் இதுபோல்வன அதிகம் இழிவாய்க் கூறியும், கம்பர் தன் இராமாயணத்தில் அதிக பொய்க்கதைகளை யெல்லாம் சேர்த்திருக்கிருரென்றும் ஆகையால் அவர்கூற்றை ஒருபுறந் கட்டிவைப்போம் " என்றும் எழுதியிருப்பதாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அந்தோ, நாம் கல்விகற்பது பெரியாரைத் தூஷிக்கவும் அவர்கள் நூல்களிற் குற்றங்கூறிக் களிக்கவும்தானு ? இச்சஞ்சிகையில் " ஐயவினவிற்கு விடை " என்ற வியாசத்தின் குறிப்பில் பின்பாகத்தில் பத்திரிகாசிரியர் கூறியுள்ளவற்றிற்கு இதுவும் ஒரு திருட்டாந்தமே யாகும்.

அகலிகை சாபவிஷயத்தைப்பற்றி தாயுமானவரும் கூறியிருக்கிருரென்று மேல்கண்ட வியாசத்தில் குறிப்பிட்டபடி, அத்தகைய ஞானிகளையும் நாம் நம்மினும் அறிவிற்குறைந்தவர்களாகக் கருதுவதாய் ஏற்படுகிறது.

ஒரு விஷயத்தைப் பொய்ப்படுத்துவதற்கு முன் அது ஏன் உண்மையாயிருக்கலாகாதென்பதைக் கண்டறியவேண்டும். அப்போது அது நிலைக்காவிடின், பொய்யென்பது தானே விளங்கிவிடும். அதுவரையில் அதைப்பொய்

யென்று ருசுப்படுத்தல் நிலைக்காது. நம்முன்னோர் பெற்றிருந்த சாபானுக்கிரக சக்திகளையும், இன்னும் பல அரிய தெய்வீகச்செயல்களையும், அவற்றை யடைய விப்போதும் வழியுண்டென்பதையும், கற்றோரும் இன்னும் உளரென்பதையும் அறிந்தோர் இதைப் பொய்யென்று ஒருபோது கூறார்கள். (மிகச் சுருக்கமாய்க் கூறுகிறோம்) அவற்றை யுணராது மேல்நாட்டு ஜடசாத்திரத்தைப் பூரணமாய் நம்பி யவற்றின்படியே ஆன்மார்த்தநூல்கள் இருக்கவேண்டுமென்று எதிர் பார்ப்போர்கள்தான் இதையும் இன்னும் நம்முன்னோர் செய்துள்ள அற்புத விஷயங்களையும் பொய்யென்று கருதுவார்கள். மேலும் அதை நம்புவதில் உலகத்தோர்க்கு என்ன கெடுதியுண்டாகும்? அந்தோ, இத்தகைய அனுவசியமும் காரணமற்றதுமான விஷயத்தை யாதாரமாகக்கொண்டு நம்முன்னோராகிய மகான்களையும், ஸரஸ்வதி கடாட்சம்பெற்ற பெரியோரையும் தூஷிப்பதும், அவர்கள்மேல் குற்றம் கூறுவதும் பெரும்பாதகமாகும். ஆனால் ஒன்று இத்தகைய கண்டனங்களனைத்தும் நீர்மேற் குமிழிபோல் ஒழிந்துபோமேயன்றி உலகில் நிலையாய் ஒருபோதும் நில்லா. அந்த முன்னோர் வாக்குகளே என்றும் நிலையாயிருக்கும் என்பது சத்தியம்.

ஆகையால் நண்பர்களே, இத்தகைய வீண் கூற்றுகளையெல்லாம் சற்றும் செவியேற்காதீர்கள் அத்தகைய குதர்க்கங்களுக்கு பதிலுரைக்கத் தலையிடாதீர்கள். பெரியோரை யலட்சியமாய் மரியாதையின்றிப் பேசுவோர் நமக்கும் மனவருத்தமுண்டாகப் பேசுவார்களென்பது உண்மை. ஆகையால் அவர்கள் கூறுவதைக் கூறிக்கொள்ளட்டும் என்று அதுவிஷயமாய் அவர்களோடு சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ளாமல், அக்கூற்றுகளைச் செவியேற்காதிருந்துவிட வேண்டுமென்பதே நமது பிரார்த்தனை.

சீடன்.

நாராயண தாஸர் உபந்நியாசம்.

யோக ஸாதன ஸகாயங்கள்

(141 வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

கபதோஷ நிவர்த்தி:—

யோகசாதனை செய்ய முயலும் முமுக்ஷுக்களுக்கு கபமானது காலனைப் போல் விரோதியாம். இது கண்டத்தை இருப்பிடமாகக்கொண்டு, நாபிமுதல் வயிறு, மார்பு, கபால குஹராபரியந்தம் வியாபித்துநிற்கும். இக்கபமானது ஜலதோஷத்தால் விருத்தியாகி சிலசமயங்களில் இருமல், மூக்கடைப்பு, மாரடைப்பு ஜ்வரம் முதலிய அபாயமான வியாதிகளை யுண்டுபண்ணி, மிகவுங் கஷ்டத்தை யளிக்கிறபடியால் அக்காலத்தில் யோகாப்பியாசஞ்செய்ய சாத்தியப்படாது. ஒருக்கால் செய்யப்படினும், அது வீண்பிரயாசை மாத்திரமேயாம். மேலும், இந்தக் கபதோஷ முதிர்ச்சியால் நரை திரையாதிகள் உண்டாகிறதென யோகநூற்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தவிர யோகத்தில் சிறிது அனுபவமடைந்தவர்களையுங்கூட கபதோஷமானது ஒவ்வொருசமயம் வாதிக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறது என்றால் அப்பியாசிகளைப்பற்றிக் கேட்பானேன்? ஆகையால் இக்கபதோஷத்தை அவசியம் நிவர்த்திக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்யவேண்டும்.

ஓ மாணாக்கர்களே! இதற்கோ ருபாயஞ் சொல்லுகிறேன் அதை ஸூக்ஷ்ம வுணர்வால் கிரகித்துக்கொள்ளக் கடவீர்கள். அஃதாவது:—

கரிசிலையாவது பொற்றலையாவது கொண்டுவந்து ஒருபலம் சார் எடுத்து அவ்வளவு ஆவின்நெய் அதனோடு கலந்து ரவியில் வைத்துச் சுண்டியபின்

எடுத்துவைத்துக்கொண்டு, காலையில் (அருணோதயத்திற்குமுன்) சவுசமான பிறகு, நாயுருவிவேரல்லது கோலால் தந்தசுத்திசெய்துகொண்டு, ஷை கிருதத்தில் சிறிதளவெடுத்து நடுவிரல் சுட்டுவிரல் (ஆள்காட்டிவிரல்) பெருவிரல் இம்மூன்றின் நுனியிலுந் தடவி, பெருவிரலால் கபாலகுஹரத்திலும் மற்றிரண்டு விரல்களால் உண்ணாக்கிலுந் தடவிவரக் கபதோஷம் கதிரவனைக்கண்ட பனிபோல் நிவர்த்தியாகும்.

மேற்சொன்ன மூலிகைகள் எப்போதுங் கிடைக்குமானால் அவைகளிலொன்றைச் சிறிதளவுகொண்டுவந்து கசக்கிப் போதுமானவளவு சார் உள்ளங்கையில் பிழிந்து அவ்வளவு ஆவின்நெய் அதனோடுசேர்த்து செவ்வையாய் மத்தித்து முன்போல மூன்றுவிரல்களாலுந் தொட்டு உண்ணாக்கிலுங் கபாலகுஹரத்திலுந் தடவிவர செவ்வையாய்க் கபங்கழியும். ஷை சக்கையை யெறிந்துவிடாமல் கபசுத்தி செய்வதற்குமுன் அதனால் தந்த சுத்தி செய்துகொள்வது நலம். கபதோஷத்தைக் கண்டிக்க இது சிறந்த முறையாம். குண்டலிசக்தியின் நித்திராபங்கத்திற்கு இதுவும் ஒரு தந்திரமென மேலோர் கூறுவர்.

[இதைவிட்டு வஸ்திரத்தை விழுங்கி யெடுப்பதாகிய தௌதிகர்மம் இராஜயோகிக்கடாத காரியமாகும்.]

மலபந்த நிவாரணி:—

கபதோஷத்தைப்போலவே மலபந்தமும் விசேஷமாய் யோகத்தைக் கெடுப்பதாயிருந்தால் இதையும் அவசியம் நிவர்த்திக்கவேண்டியதா யிருக்கிறது. ஆகலின், இராஜயோகிகளின்பொருட்டு, ஈண்டு சுலபமான மலபந்த நிவாரணதந்திரங்கள் சில கூறப்படுகின்றன. அவைவருமாறு:—

(1) பஞ்சசாகத்தி லொன்றாகிய சிறுகீரையென்னும் மூலிகையைக் கொணர்ந்து, சுத்தமான சிறிது லவணமும் மிளகு, சீரகம், கருவேப்பிலை, ஆவின்நெய் இவைகள் கூட்டிப் பக்குவஞ்செய்து, சாதத்தில் சேர்த்தாவது, வெறுமனேயாவது சாப்பிட்டுவர மூலவுஷ்ணம் நீங்கி மலம் தாராளமாய்ப் பிரவிர்த்தியாகும்.

(2) திரிபலமென்னுங் கடைச்சரக்குகளைச் சேகரித்துத் தனித்தனிச் சூர்ணஞ்செய்தபின், மூன்றையுஞ் சமனிடையாகக்கூட்டி, ஜாடியி லடைத்து மூடிவைத்துக்கொண்டு, இரவில் சயனிக்க ஐந்து நிமிஷத்திற்குமுன் திரிகடிகைப்பிரமாணஞ் சிறிது சர்க்கரையிற்கொள்ள காலையில் கட்டிப்போன அசுத்தமான மலங்களெல்லாந் தாராளமாய்க் கழியும். இவ்வா றடிக்கடி செய்துவருவதால் தேகத்திலுள்ள வாத பித்த கபசம்பந்தமான துர்நீர்களெல்லாம் நீங்கி யோகத்தில் நல்ல குணத்தைத் தருகிறது.

(3) இரவில் சீனியாவது கற்கண்டாவது சேர்த்துக் காய்ச்சிய போதுமானவளவு ஆவின்பாலைச் சாப்பிட்டுவருவதாலும்; திராக்ஷை, வாழை, அன்னரிஸ், மா முதலிய மதுரமான பழவர்க்கங்களைத் தின்பதாலுஞ் சுகமாய் மலவிஸர்ஜனமாகும்.

(4) புத்திமானானவன் உஷத்காலத்திலாவது பிராதக்காலத்திலாவது எழுந்து அவசியம் மலபாதையைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒருக்கால் மலபந்தமானால், "மிருதுவான ஆஸனத்தில் படுத்து இடுப்பைப் பிடித்துக்கொண்டு, புஜம் முதல் முழங்கைவரையிலுமான புஜங்களாலும், பிடரி சிரவின் பின்புறமென்பவற்றாலும் பூமியைப்பற்றி மேலே காலைநீட்டியிருத்தலாகிய 'விபரீதகரணி' யில் பத்துநிமிஷமிருப்பதால் மலக்கட்டு விடுபடும்

உடனே ஆஸனத்தைவிட்டு மெதுவாயெழுந்துபோய் மலபாதையைத் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்."

[விபரீதகரணியானது ஹடயோகப்பிரதீபிகையின் மூன்றுவது உபதேசத்தில் தெளிவாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.]

(5) முற்கூறியவண்ணம் விபரீத கரணியைச் செய்ய சக்தியற்றவன் இரண்டுகையிலுமுள்ள சுட்டுவிரல்களின் நகத்தைச் சீவிவிட்டு, ஆழிவிரை யெண்ணெய் அல்லது விளக்கெண்ணெயிலாவது, நெய்யிலாவது விரலைத் தோய்த்துக் குதத்துவாரத்தில் முற்றும் புகும்படி அடிக்கடி செய்வதால் மலாசயத்தில் சுத்தக்காற்றுப் பிரவேசித்துக் காய்ந்து தீய்ந்துபோனவும், தூர்காற்ற முள்ளனவுமான மலங்களை இளக்கி வெளியே தள்ளவாரம்பிக்கிறது. அப்போது சவுசம் செய்துகொள்ளலாம். இதற்குச் சக்கிரிகர்மமென்றுபெயர். இந்தக் கர்மத்தை யடிக்கடி செய்துவருவதால், அஜீர்ணாதி ரோகங்கள் நாசமாவதுடன் தேகத்திற்குக் கனமின்மையையுண்டுபண்ணி, யோகாப்பியாசிகளுக்கு நல்ல ஊக்கத்தைக் கொடுக்கிறது.

(6) அருணோதயத்திற்கு முன்னெழுந்து ஸ்வஸ்திகாஸனத்திலுட்கார்ந்து நௌலிகர்ம அப்பியாஸஞ்செய்தால் மலசுத்தியாகும். ஒருகாலாகாவிடின், ஒருசொம்பு ஜலத்தைத் தைரியமாய்க் குடித்து முன்போல் (நௌலி) சாதனையை விதிப்படிமுடித்து ஆசானறிவித்தபடி குதத்துவாரத்தின் வழியாய் மலஜலங்களை விடவேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் மலாசயம் பரிசுத்தமாகிறது.

[நௌலிகர்மமாவது :—ஸ்வஸ்திகாஸனத்திலுட்கார்ந்து, தோள்களை வளைத்து நாபியைப் பார்த்தவண்ண மிருந்துகொண்டு, வயிற்றை வலமிடமாக நீர்ச்சுழியைப்போற் சுழற்றுதலாம். ஸ்வஸ்திகாஸனமாவது:—தொடைக்கும் கணைக்காலுக்கும் இடையாகிய முழந்தாள்மத்தியில் இரண்டுபாதங்களையும் வைத்துக்கொண்டு யோகிகளிருப்பதெதுவோ, அதைச் சுவஸ்திகமென்று ஸ்ரீதரரால் சொல்லப்பட்டது.]

இக்கர்மத்தால் ஜடராக்கினி விருத்தியாவதால் குண்டலி சீக்கிரம் விழிப்பையடையும். தவிர நல்ல பசியுண்டாவதுடன் ஸர்வரோகங்களும் தீரும்.

தொடரும்.

-A. அர்த்தநாரி சர்மா. பனமரத்துப்பட்டி, சேலம்-

ஆத்திச்சூடி—உதாரணக் கதைகள்.

(170-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

"இயல்வது கரவேல்"

ஓர் கிராமத்தில் முனிசாமி என்ற ஒரு சிறுவன் பள்ளிக் கூடத்தில் வாசித்து வந்தான். அவனுக்கு உபாத்தியாயர், தினந்தோறும் ஆத்திச்சூடி நீதிகளைப் போதித்து வருவது வழக்கம். "ஒருவன், தன்னிடத்தில், பிறருக்குக் கொடுத்து உதவக்கூடிய பொருளிருந்தும் (செல்வம், கல்வி, வேறு எப்பொருளாயினும்) அதனை, யாசிப்பவருக்குக்கொடாமல் மறைத்துவைப்பது கூடாது" என்னும் கருத்தை விளக்கிக் காட்டும், "இயல்வது கரவேல்," என்னும் சூத்திரத்தை அவர் விசேஷமாக முனிசாமிக்குப் போதிப்பதுண்டு. அப்படியிருந்தும் அவன் தன்னிடத்திலுள்ள தின்பண்டங்களை, மற்ற சிறுவர் விரும்பிக் கேட்டாலும் கொடாமல் மறைத்து விடுவான். அதனால், 'அவன் மிகுந்த லோபி,'

என்றபழி, பள்ளிக்கூடத்தில், அவனுக்கு மிகுந்திருந்தது. இப்படியிருக்க, அவன் ஒருநாள் பள்ளிக்கூடத்துக்குப்போகும்போது, ஒரு அப்பத்தை வாங்கி மடியிற்கட்டிக்கொண்டு சென்றான். அதைப்பார்த்திருந்த மற்றொரு சிறுவன் அவனிடம், "முனிசாமி! எனக்கு மிக்க பசி; உன்னிடமிருக்கிற அப்பத்தில் கொஞ்சங்கொடு," என்று கேட்டான். அதற்கு அவன், "என்னிடம் அப்பமே கிடையாது," என்று சத்தியம் செய்துவிட்டான். அந்தச் சிறுவன், மன வருத்தத்தோடு போய்விட்டான். பிறகு முனிசாமி, ஒரு தனியிடம்சென்று இரகசியமாகத் தின்பதற்கு அப்பத்தைக் கையில் எடுத்தான். உடனே ஓர் பருந்து திடீரென்று பாய்ந்து, நகங்களால் அவன் கையைக் கீரி, அப்பத்தையும் கௌவிக்கொண்டு போயிற்று. முனிசாமியின் கரத்தில் இரத்தம் பீரிட்டு வடிந்தது; அவனுக்கு வேதனை அதிகரித்தது; அவன், ஓவென்றலரியழுதான். முன் அவனிடம் அப்பங்கேட்டுச் சென்ற சிறுவன் ஒருபக்கத்தில் மறைந்திருந்து, முனிசாமிக்கு நேர்ந்ததைக்கண்டு ஓடிவந்து அவனிடம், "எனக்கு அப்பம் இல்லையென்றாயே; அதற்குக் கிடைத்த பலனைப்பார்த்தாயா," என்று சிரித்தான். அப்பொழுது அவனுக்கு வெட்கமும் துக்கமும்அதிகரித்துவிட்டது. உபாத்தியாயர், "இயல்வது கரவேல்," என்று உபதேசித்ததும் நினைவில் வந்தது. உடனே அவன் தன்னுடைய உலோபத்தனத்தை விட்டுவிட்டான். ஆதலால், ஒவ்வொருவரும் "இயல்வது கரவேல்," என்ற வாக்கியத்திற்கிணங்க நடத்தல்வேண்டுமே.

"ஈவது விலக்கேல்"

ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில், 'சுந்தரராஜன்' என்னும் ஓர் பிரபு குமாரனும், சங்கரன் என்னும் ஓர் ஏழைச் சிறுவனும் கல்விகற்று வந்தார்கள். சுந்தர ராஜன் தயாளகுண முள்ளவனும், செல்வவந்தர்பிள்ளையாயும் இருந்தபடியினாலே சங்கரன் அவனிடத்தில் சகாயம் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று, அதிகமாக சிநேகித்து வந்தான். சுந்தரராஜன் தனக்குக் கிடைக்கும் தின்பண்டங்களை மற்ற ஏழைச் சிறுவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்துவருவான், வேண்டுவோருக்கு எவ்வித உதவியும் செய்வான். இவ்வாறு அவன் கொடுத்து வருவதைச் சங்கரன் தினந்தோறும் பார்த்துவந்தான். இவன், பொறாமைக் குணமும், சுயநலப்பிரியமும் உள்ளவனாதலால், "சுந்தரராஜன் அதிகமாகச் செலவிட்டு வருகிறான், நாம் அவனுக்கு நற் புத்தி கூறுவதுபோல் அவன் ஈகையைத் தடைசெய்து செலவை நிறுத்திவிட்டால், அவன் நமக்கு எதையும் அதிகமாகக் கொடுப்பான்," என்று நினைத்து, சுந்தரராஜன் யாருக்கேனும் ஒன்றைக் கொடுக்கும்போதெல்லாம், "நீ இப்படிச் செலவு செய்யாதே; நாளைக்கு உனக்கொன்று இல்லாமற்போனால் எவன் கொடுப்பவன்?" என்று சொல்லித் தடுத்துவந்தான். சுந்தரராஜன் தயாளகுணமுள்ளவனாயிருந்தாலும், "அடிமேலடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்" என்றபடி, சங்கரன் ஓயாமல் சொல்லிக்கொண்டு வந்தபடியால், நாளுக்குநாள் அவன் ஈகையைக் குறைத்து உலோபத் தன்மை யுடையவனாய் விட்டான்.

சங்கரனுக்கும் சிறிதுகாலம் வரை வேண்டியதை அதிகமாகக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்து பின்பு அதையும் நிறுத்திவிட்டான். அதன்மேல் ஒருதினம் சங்கரன், "வீட்டில் சாப்பாட்டுக்கு ஒன்றுமில்லை; எனக்கு மிகுந்த பசியாயிருக்கிறது, ஏதாவதுகொடு," என்று சுந்தரராஜனிடம் கேட்டான். அதற்கு அவன் ஐயோ! இப்பொழுது என் கையில் ஒன்றுமில்லை; வீட்டிற்குப்போய் ஏதாவது எடுத்துக்கொண்டு வரலாமென்றால் என் தகப்பனார் முந்தினகாலத்தைப் போல் இல்லை; இப்போது எதற்கும் என்னைக் கண்டிக்கிறார்; ஆகையால், ஒன்றும்

முடியாது; நீ போய்வா," என்று சொல்லிவிட்டான். சங்கானுக்கு அப்போது தான் புத்திவந்தது. அவன், "சந்தராஜன் செலவைத் தடுத்தால் நலம் கிடைக்கும்," என்று நாம் அவனுக்கு துர்ப்போதனை செய்து வந்தோம்; அதனால் அவன் உலோபத் தனமுடையவனாகி நம்மிடத்தும் அதைக்காட்டி விட்டான்; இது நம்மால் வந்த கேடுதான்; 'ஈவது விலக்கேல்,' என்று நமக்கு உபாத்தியார் போதித்தும் நாம் அதை மறந்தபடியால் நமக்கு இக்கேடு சம்பவித்தது," என்று அதுமுதல், ஈவது விலக்கும் குணத்தை நிறுத்தி விட்டான். ஆதலால் ஈவது விலக்கலாகாது என்பதை ஒவ்வொருவரும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

(தொடரும்.)

சில கேள்விகள்

இரங்கூன்வாசியாகிய நமது சந்தாநேயரில் ஒருவர் கீழ்வரும் கேள்விகளுக்கு விடையறியவிரும்புவதால், கேள்விகளையும் நமதுசிற்றறிவிற் கெட்டிய விடைகளையும் இங்கு வெளியிடுகிறோம் :—

1. கேள்வி:—" காவல்தானே பாவையர்க்கழகு " என்ற வாக்கியப்படி பெண்கள் தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்துக்கொள்ளக்கூடுமோ? அல்லது மற்றவர்கள் உதவிசெய்யவேண்டுமோ?

விடை:—முதலாவது பெண்கள் அச்சம், மடம், நாணம் என்ற வேலிகளால் தங்களைத் தாங்களே காத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதற்காகவே பெண்கள் அன்னியபுருடர் எதிரிற்செல்லவாவது பேசவாவது நாணமடைந்து அவற்றைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்றும், பலபுருடர்கள் உள்ளவிடத்தில் செல்லலாகாதென்றும், அன்னியபுருடர்கள் கூட்டத்தில் தன்புருடனிருந்தால் அச்சமயம் புருடனோடும் போய் பேசலாகாதென்றும் விதிகள் யேற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விதியின்படி பிறர் உதவியின்றி தன்னைக்காத்துக்கொள்ளக்கூடியது எல்லாமாதராலும் முடியாதகாரியம்—எங்கோ ஒருவரால்தான் அதுமுடியும்.

ஆகையால் பெண்களுக்குத் தாய்தந்தையர் புருடர் துணையும்வேண்டும்.

அதாவது முதலாவது தாய்தந்தையர் தம்பெண்கள் ஆசாரம்பிசகி நடவாதபடி கவனித்துவரவேண்டும். பிறகு கொஞ்சம் புத்திவந்ததுமுதலே, மேற்கண்ட அச்சம், மடம், நாணம் முதலிய வேலிகளை யழிக்காது பாதுகாத்து வரும்படி பயிற்சிசெய்யவேண்டும். தாய்வீட்டில் பெண்கள் கலியாணமாகாதிருக்கும்வரை சுலபமாய் இப்பழக்கத்தில் படிந்துவிடுவார்கள். ஏனெனில், கலியாணமாகும்வரையில் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தவிர வேறெந்த புருடர் முன்னும் எதிரில் செல்லலாகாது, வாயிற்படியில் கூட சென்று எட்டிப்பார்க்கலாகாதென்று விதிக்கப் பட்டிருப்பதால்.

கலியாணமாய்விட்டாலோ இக்காலத்திய பெண்களில் பலர் " அப்பா! சனிவிட்டது. நமது விலங்கு அறுபட்டுப்போயிற்று. இனிதாராளமாய் எங்கும் செல்லலாம் " என்று எண்ணிக் கொள்கிறார்கள். ஆகையால் அதற்கப்புறம் புருடன் காவல் உதவிவேண்டும். இதோடு ஸ்திரீகள் இயற்கையாகவே தேகவல்லமையிலும் மனோவல்லமையிலும் புருடனைவிட மிகக் குறைந்தவர்கள். அவர்கள் மனம் மிக்க சுலபத்தில் கரைந்துவிடும். இதற்காகவே ஸ்திரீகள் அன்னிய புருடர் முன் பேசலாகாதென்றும், தனியே எங்கும் செல்லலாகாதென்றும், ஸ்தலங்களுக்குச் சென்றாலும் புருடன் அல்லது புத்திரன் உதவியோடேயே செல்லவேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தருந்தது, இன்னது செய்யத்தகாதது என்று அவர் அறியவில்லை. ஒரு வேதியர்வந்து தம்மனைவியைக்கேட்டால், இவ்விதம் எப்படி அவளைக்கொடுக்க இசைவர்? நாயனாரை இந்தச் செய்கையைச் செய்யவிடுவதில்லை" என்று நாயனாரைச் சேர்ந்த பந்துக்களும், நாயனார் மனைவியைச் சேர்ந்த பந்துக்களும் வந்து வழியில் இவர்களை மடக்கி மறித்துக்கொண்டு சண்டையிட்டார்கள். அப்போது அடியார் வேஷத்துடனிருக்கும் பிராமணர் என்னசெய்வதென்று பயந்தவர்போல நாயனார் மனைவியைப்பார்த்தார். நாயனார் மனைவியும் அடியாரைப்பார்த்து, "நீங்கள் பயப்படவேண்டாம். இயற்பகையார் எல்லோரையும் ஒழித்துவிடுவார்" என்று தைரியம் கூறினாள். இவ்வார்த்தைகளை நாயனாரும் கேட்டு, வேதியர் எதிரில் வந்து, "நீர் பயப்படவேண்டாம். நான் ஒருவனாகவே இவ்வளவுபேரையும் ஜயிப்பேன். தாங்களே அதைப் பார்ப்பீர்கள். நீங்கள் தைரியத்தைமாத்திரம் கைவிடாதீர்கள்" என்று சொன்னார். அப்போது அத்தம்பதிகளின் பந்துக்கள் நாயனாரைநோக்கி, ஏனடா இந்தப் பித்துபிடித்தது? நீ செய்த காரியத்தை உன்குலத்தார் பழிப்பார்களென்று கொஞ்சமும் நீ எண்ணவில்லையே! நீ புண்ணியம் சம்பாதிப்பது மனைவியைத் தத்தம் பண்ணித்தானோ? நாங்கள் மடிந்தாலும் எங்கள் குலத்துப் பெண்ணை விடமாட்டோம்" என்று கூக்குரலிட்டு ஆயுதங்களுடன் மீட்டும் எதிர்த்தனர். அப்போது நாயனார், "இப்படிச்சொன்ன உங்களை எல்லாம் என் கைவாளுக்கிரையாக்கி, என் மனைவியுடன் வேதியரைப் போகச்செய்வேனே யொழிய, உங்கள் வார்த்தைகளை நான் கேட்கமாட்டேன்" என்று கோபித்து அவர்களை எதிர்த்தார்; அநேகர் தலைகளைத் துணித்தார்; பலபேர்களுடைய கால்களை வெட்டித்தள்ளினார்; இன்னும் பலருடைய கைகளையும், மற்ற அங்கங்களையும் வீழ்த்தினர். இவ்வாறு நாயனார் தமது உறவினர்களை நாசமாக்கித் தம் யுத்த வன்மையை வேதியருக்குக் காட்டினார். இந்த யுத்தத்தில் தப்பியோடிய சிலர், மூலைக்கு மூலைவந்து நாயனாரைத் தாக்க அவர்களையும் இவர்விடாமற் கொன்றார்.

பிறகு நாயனார் அடியாரிடத்திற் சென்று, "நீர் இனி யாதுக்கும் அஞ்ச வேண்டாம். எனது மனைவியை யழைத்துக்கொண்டு சுகமாய் உமது ஊர் போய்வாரும்" என்று சொல்லி அவருக்கு உத்தரவுகொடுத்துத் தம் மனைவியைத் திரும்பிப்பாராமலேயே தம்மூர்நோக்கித் திரும்பினார். இப்படி இயற்பகை நாயனார் தாம்கொண்ட எண்ணத்தை நிறைவேற்றிச் சந்தோஷமாய் போகும்போது, செய்வதற் கருமையான காரியத்தைச் செய்துபோகும் இயற்பகையை அடியார்மீளவும் கூப்பிடலானார். இதனையே சேக்கிழார் நாயனார்,

"இயற்பகைமுனிவா வோலமீண்டு நீவருவாயோலம்
மயர்ப்பிலாதானே யோலமன்பனே யோலமோலஞ்
செயற்கருஞ்செய்கை செய்தீரனே யோலமென்றான்
மயக்கறுமறையோ லிட்டு மாலயன் றேடநின்றான்"

என்று கூறியிருக்கிறார்.

இப்படி கூப்பிட்டது கேட்ட நாயனார், "நான் செய்த சண்டையில் பிழைத் தொளித்தவர் உம்மை இப்போது இம்சை செய்கிறார்களா? அவர்களையும் ஒழித்து உங்களை இரக்ஷிக்க இதோவருகிறேன்" என்று மறுபடியும் திரும்பிவந்தார். அப்போது வேதியர் தம்கோலத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியதற்காக மறைந்துபோக, இயற்பகையார் அங்குத் தம் மனைவியைமட்டும் கண்டு வேதியர் எங்கெனெ விசாரித்தார். அவளும் அவர்போன இடத்தை அறியாமல் திகைத்து நின்றாள். அப்போது பரமேசுவரன் பார்வதி சமேதராய் விருஷபாரூடராய்ப் பூதகணங்கள் சூழ்ந்துவர இயற்பகைநாயனாருக்கும் அவரது

மனைவியார்க்கும் காட்சி கொடுத்தார். ஈசுவரனைக் கண்டதும் இயற்பகை நாயனார் விசேஷமான பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்கள் செய்து வாழ்த்தினார். இதனைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள்,

"சொல்லுவ தறியேன்வாழி
தோற்றிய தோற்றம்போற்றி
வல்லலவக் தருளியென்னை
வழித்தொண்டு கொண்டாய்போற்றி
யெல்லையி லின்பவெள்ள
மெனக்கருள் செய்தாய்போற்றி
தில்லையம் பலத்துளாடுஞ்
சேவடி போற்றியென்ன" என்று கூறியிருக்கிறார்.

ஈசுவரனும் இவர்செய்த ஸ்தோத்திரத்திற்கும் பக்திக்கும் சந்தோஷப்பட்டு, பணிந்த பக்தனைநோக்கி, "உலகத்தில், உன்னைப்போல் என்னிடத்தில் பக்திபண்ணினவரில்லை. உன்னுடைய பக்தியை மிகுதியும் மெச்சினோம். நீயும் உன்னுடைய மனைவியும் நம் உலகம் சேர்வீர்களாக. உம்முடைய சுற்றத்தார்களும் வீரசுவர்க்கம் அடைவார்களாக" என்று சொல்லி மறைந்தார். அப்போது தேவதைகள் மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். நாயனாரும் பக்தனை ஈசனன்பனென மதித்துத் தமது தாரத்தைக்கொடுத்த பெருமையால் பேரின்பமடைந்தார்.

V. M. முகம்மதுசம்சுத்தீன், கொழும்பு.

உபாத்தியாயர் இருக்கவேண்டிய முறைமை.

உபாத்தியாயருக்கு வேண்டிய லக்ஷணங்களாவன:—

1. தேகசம்பந்தமான யோக்கியதை; 2. மனோசம்பந்தமான யோக்கியதை; 3. நடத்தை சம்பந்தமான யோக்கியதை என மூன்று வகைப்படும்.

I. தேக சம்பந்தமான யோக்கியதை என்றால் என்ன ?

ஐம்புலன்களும் சரியாக இருக்கவேண்டும். இவற்றில் காதும், கண்ணும், முக்கியமானவை. ஏனென்றால் இவைகளின் குறைவால் பிள்ளைகளுக்கு நம்மிடம் பயமிராது. அப்படிக் குறைவாக இருந்தாலும் அதை நாம் பிள்ளைகளுக்கு காட்டக்கூடாது.

வாய்:—சத்தமானது ஒரே அளவாகவும் அமைதியாகவும் இருப்பதோடு, கெட்டவார்த்தைகள் வெளிவராமல் இருக்கவேண்டும்.

தேகம்:—சுறுசுறுப்பும் ஊக்கமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும், கூடுமான பரியந்தம் தேக சௌக்கியமுள்ளவர்களா யிருத்தல்வேண்டும்.

II. மனோ சம்பந்தமான யோக்கியதை என்றால் என்ன ?

1. உபாத்தியாயர் நன்றாகப்படித்தவராகவும், அந்தவகுப்புக்குத்தகுந்தபடி திரிபாடங்களை நடத்த பூர்ணமான சக்தி உடையவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

2. அவர் எந்தவகுப்பிற்கு எந்தபாடத்தை போதிக்கப்போகிறாரோ அதை முன்னாடி தயார் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

3. உபாத்தியாயரும் மாணாக்கர்போலவே நன்றாகப் படிக்கவேண்டும். அதாவது உபாத்தியாயரும் எப்போதும் மாணாக்கராக இருத்தல்வேண்டும்.

4. உபாத்தியாயருடைய சிநேகம், தம்மில் அதிகம் படித்தவர்களின் சிநேகமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

5. பிள்ளைகளுக்கு (மாணாக்கர்களுக்கு) போதிப்பதை விவரித்தும் சுருக்கியும் சொல்லக்கூடிய சக்தி யுடையவராக இருத்தல் வேண்டும். (தொடரும்)

தெல்லிக்குப்பம்—எஸ். பி. ராஜகோபால்செட்டி.

கடவுளும் மதங்களும்

(203-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

அவ்வாறு காணும்போது பலவுருவங்களையும் நாம் கடவுளென்று கருதுவதால் உருவத்தை மட்டும் கடவுளென்று நினைத்த பழக்கம் நாளாவட்டத்தில் கைநழுவும். அப்போது நாம ரூபத்தைக் கவனியாது, எங்கும் உள்ளும் புறம்புமாய் நிறைந்துள்ள சித்துப் பொருளிலேயே நாட்டம் விழும். இந்த அப்பியாச முதிர்ச்சியில் கண்களுக்குப் புலப்படும் யாவும் ஒரே அகண்ட வெளியாய்ப் பாவிக்கும் நிலைமை ஏற்படும்.

"* * * * * *

கண்டன வெலாமோன வுருவெளிய தாகவே
கருதியஞ் சலிசெய்கு வாம்"

என்று தாயுமான சுவாமிகள் அருளியது ஈண்டு ஆழ்ந்து கவனிக்கத்தக்கது.

ஆனால் இந்த அப்பியாசம் யாவராலும் செய்யக்கூடியதல்ல. உலகில் அதிகாரிகளின் பேதங்கள் பலவாறுயிருக்கின்றன. ஒவ்வொருவர்க்குத் தேகம் வேறு, மனம்வேறு, ஆன்மாவேறு என்று பேதமாய் உணரவே தெரியாது. சிலரிடம் கடவுளுக்கு உருவமுண்டு என்றால்தான் கடவுள் உண்டென்று நம்புவார்கள். அத்தகையோர் கடவுளை அருவமாய்த் தியானிக்க முடியவே முடியாது. ஆகையால் பலஜன்ம அனுபவத்தால் அறிவுவிளக்கம் பெற்றிருக்கும் "தீவிரம்" 'தீவிரதரம்" உடைய அதிகாரிகளே இதையப்பியாசிக்க முடியும்.

சாத்திரங்களில் முன்னுடி சில சாதனங்களை யடைந்த பின்பே ஞானம் வரும் என்று கூறுகின்றனரே என்றாலோ? அது உண்மையே. ஆனால் இந்த அப்பியாசத்தை யனுசரிக்கக் கூடிய அதிகாரிக்கு இயற்கையாகவே சில அவசியமான சாதனங்கள் கைவந்தேயிருக்கும். மனமொழிந்தால் மாயையொழிந்தது. மனதிற்கு வேர் இச்சை—ஆதலில் இச்சை யொழிந்தால் பிறகு மனமிறந்ததேயாகும். இச்சைக்கு ஆதாரம் நாமரூபமே. சற்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் கீழ்க்கண்ட விஷயங்கள் நன்கு விளங்கும்:—

மனதிற்கு இச்சை வேராயிருப்பதுபோல், நினைத்தல் (மனம் ஒன்றை நினைத்தல்) மூளையாயிருக்கிறது. திடீரென்று மனம் ஒன்றை நினைக்கிறது. எப்போதும் நாம் எக்காரணத்தைக் கொண்டாவது இச்சித்திருக்கும் விஷயத்தைப்பற்றியே மனம்நினைக்கும். விரோதியைப்பற்றி நினைக்கிறதே என்றாலோ, அப்போதும் அந்த விரோதிக்குத் தீங்குசெய்து சந்தோஷத்தையடையவேண்டுமென்ற இச்சையைப் பூர்த்திசெய்யவே நினைக்கிறது. இச்சையோ—நாமரூப சம்பந்தமானவற்றில்தான் இச்சை எழும். நேயர்களே இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாமரூபமில்லாத எதிலேனும் நமக்கு இச்சை யுண்டாவென்று சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். உடனே உண்மை விளங்கிவிடும். மண், பெண், பொன் என்ற மூவாசையும் நாமரூபமேயன்றி வேறில்லை.

ஆகையால் எப்போது நாமரூப நாட்டத்தை விடுகிறோமோ அப்போதே இச்சையொழிந்தது. மனம் ஒன்றில் மூளைப்பது இச்சையால்தான். ஆகவே மனமும் ஒழிந்தது. மனமே மாயையாகையால் மாயையும் ஒழிந்தது. உலகம் நாமரூபத் தோற்றமேயாதலால் உலகத்தோற்றமே அவனிடத்தில் இல்லை. எப்போதும் எங்கும் இரண்டே வஸ்துக்களிருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று சத்தியம்; ஒன்று (மாலைக்கண்ணனுக்கு வெயில் மஞ்சள் நிறமாய்த் தோன்றுவது போன்ற) பொய்த்தோற்றம் அவையெவையெனின்,

1. நாமரூபத் தோற்றமாகிய உலகம்.

2. எங்கணும் உள்ளும் புறம்பும் ஏகமாய், அகண்டமாய் மயிர்முனைக்கு மிடமின்றி நிறைந்து நிற்கும் சச்சிதானந்த சொரூபமே.

சச்சிதானந்த சொரூபமே சத்தியமாயுள்ளது. இதுவே மாயை மறைப்பால் நாமரூப உலகமாய்த் தோன்றுகிறது.

“ விதிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாம்—சுத்த
வெயில்மஞ்ச ளென்னவே வேதாகமங்கள்
மதிக்கு மதனை மதியார்— அவர்
மார்க்கந் துன்மார்க்கஞ் சன்மார்க்கமோ மானே சங்கர—
சங்கர-சம்போ”

என்ற தாயுமானவர் திருவாக்கு ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கது.

அஞ்ஞான தசையில் மாயை மறைப்பால் சொரூபமே உலகமாய்த்தோன்றுகிறது. “மாயையெனும் திரையை நீக்கி நின்னை யாரறிய வல்லார்” என்றது போல் நாமரூபநாட்டம் நீங்கினால் மாயை யொழிகிறது.

எப்போது நாமரூபம் ஒழிந்ததோ உடனே இதுகாறும் நாமரூபமாய்த் தோன்றிக்கொண்டு தன் நிஜரூபத்தை மறைந்திருந்த, அல்லது இதுகாறும் மாயையால் நமக்கு நாமரூபமாய்த் தோன்றிக்கொண்டிருந்த, சச்சிதானந்த சொரூபம் தானேதோன்றும். ஒன்றே மற்றொன்றாய்த் தோன்றிக்கொண்டிருப்பதால் ஏககாலத்தில் (நாமரூபமான உலகும்—சச்சிதானந்தமுமாகிய) இரண்டும் ஒருபோதும் தோன்றா. நாமரூப நாட்டம் நீங்கினால் சச்சிதானந்த சொரூபம் தோன்றும். இவ்வாற்றால் என்றும் உள்ள சத்தியமானபொருள் சச்சிதானந்த சொரூபம் ஒன்றே யாகும். மெய்த்தோற்றமாய் அஞ்ஞானதசையில் தோன்றி ஞானதசையில் பொய்யெனவிளங்கி மறையும் சித்திர உருவம் போன்ற உலகம் என்றும் இல்லாத பொய்யேயாகும்.

சித்தாந்தத்தில் ஜக, ஜீவ, பரம் மூன்றும் நித்தியமே யென்றிருக்கிறதே யெனில், அதுவும் ஒரு நிலையில் உண்மையே.

நாம் முன்கூறியது ஞானநிலை தன்வரையில் மாயையை ஒருவன் நீக்கிக்கொண்டால் அவன்மட்டில் மாயையொழிந்ததே யாகும். அவன்மட்டும் உண்மைநிலையை யடைகிறான். மற்றபடி உலகமாயை யழிந்துபோகாது இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். அதாவது அஞ்ஞானநிலையில் எப்போதும் மூன்றும் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். அவ்வளவேயன்றி அனுபவத்தில் சிவன்—பரம் இரண்டும்மட்டுமே அனாதி—நித்தியம். உலகமாயை அநாதி அநித்தியம் என்பது சத்தியமே—

நாமரூபத்தோற்றம் பொய்யாயொழியும் என்பதைப்பற்றி பட்டினத்தடிகள்.

“ ஓவியப்புலவன் சாயல்பெற வெழுதிய சித்திரவிகற்ப மனைத்தும், ஒன்றிற்றவிராது நடவினர் தமக்குச், சுவராய்த்தோன்றும் தணிவுபோன்றனவே”

என்று அருளிய திருவாக்கும் உய்த்துணரத்தக்கது.

மேற்கண்டவாறு நாமரூபநாட்டம் மறந்ததே மனம் மடிந்ததால் ஆன்மதரிசனம் தோன்றிப் பின்பு அதுவும் அகண்ட நிலையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் கரைந்து ஐக்கியம் கூடி எல்லாம் ஏகவெளியான பேரானந்தக் கடலாகிய அழியாநிலை யுண்டாகும். நான் என்பதற்ற அந்நிலையில் நாமும் தோன்றாது இருப்பதால் அந்நிலைமை ஒன்றென்றும், இரண்டென்றும் கூறக்கூடாத ஆனந்தமயமான ஒரே அகண்டாகார மயமாகும்.

பெற்று நிர்மலமாம். சர்வாலயங்களும் ஈசனுக்கே சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. முற்கூறியபடி வீட்டிலுள்ளவர்களுடைய சர்வாலயங்களும் ஈசனுக்கே சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. பூஜாகிருகத்தை அலகிடுதல், மெழுகுதல், கோலமிடல், பூஜா பாத்திரங்களைத் துலக்குதல், மலரெடுத்தல், நீர்நிரட்டல், நிவேதனம் அமைத்தல் முதலியவற்றால் பரிஜனங்களுடைய மனோவாக்குக் காயங்களும் ஈசனுடைய கைங்கரியத்தில் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. பூஜித்த நிர்மாலியத்திற் சிறிது பூதபலியாக இடப்படுகிறபடியால் காகம், குருவி, எறும்பு, ஈ முதலியவைகளும் பரிசுத்தமாக்கப்படுகின்றன. ஒருவன் தேவபூஜை செய்வதனால் எத்தனை ஜீவாத்மாக்கள் கரையேறுகின்றன. இவையெல்லாம் மஹா புண்ணியமாய்க் கர்மபந்தத்தை யொழித்து அந்தத்தில் மோட்சத்தையும் கொடுக்குமென்பதே நமது பூர்வகாலத்துப் பெரியோர் கண்டறிந்த நல்வழி.

பூசை செய்யும்பொழுது தேவசொரூபத்தைக் கிழக்கு முகமாக விட்டுத் தான் வடக்கு முகமாய் உட்கார்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது விதி. அதற்குக் காரணம் வடதிசையிலிருந்து மஹா வேகமாய்ச் செல்லும் பூமியின் மஹா சக்தி அந்தப் பிம்பத்தில் தாக்கிப் பின் பூசை செய்யும் புருஷன் சரீரத்தில் படும் என்பதேயாம். பிம்பத்தில் ஆவாஹனம் செய்யப்பட்ட பரமான்மாவின் சக்தியாலும், பௌதிக, ஔஷத, பாசுகங்களின் சக்தியாலும், லோக சம்பந்தத்தாலுண்டாகும் (இயக்கும் சக்தி) மின்சார சக்தியாலும், மந்திரோச்சாரணம் முதலிய கிரியைகளினாலும் சரீரத்திலுள்ள நாடிகளில் ஓர் வகையான அசைவுண்டாகும். அதனால் வாயுபந்த மலபந்தங்களும், சக்கிலக்கட்டும் ஒழியும். அக்கினி விருத்தியாகும். இச்சமயம் தீபதரிசனத்தால் கண்மலம் ஒழியும். கற்பூர வாசனையாலும், அதன் புகையைக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொள்வதாலும், தூப சுகந்தத்தினாலும் மிக்க நன்மைகளுண்டாகும். துளசி, வில்வம், சங்கம் பாலுடன் கலந்தநீர் முதலியவற்றை உட்கொள்வதால் அநேக வியாதிகள் ஒழிவதுமல்லாமல் நாடிகளும் சுத்திபெறும். கற்பூரப்புகை உட்செல்லுதலால் வயிற்றில் அபக்குவமாயிருக்கிற அன்னம் பக்குவப்படும். அஜீரணத்தினாலுண்டாகிற தர்வாயுக்களை ஒழிக்கும். விஷஜுராதிகள் அணுகாமல் காக்கும்.

வில்வம்.

வில்லுவத்தின் வேருக்கு வீறுகுன்மம் வாயுசபம்
சொல்லவொண்ணாப் பித்தந் தொடர்சோபை—வல்லசுப
தாகசுர நீரேற்றஞ் சந்நியொடு மெய்வலியும்
வேக மொடுநீங்கு மே.

அக்கினிமந்த மரோசி யதிசாரம் விக்கல்
நிற்கரிய பித்தசுர நீள்வாந்தி—சுட்கநோய்
ஆதியனே யேகும் அழகோடு புஷ்டியுண்டாம்
கோதில்வில்வ வேர்தனைக் கொள்.

(வேருக்குமிலைக்கும் குணம் ஒன்றாகவே கூறப்படுகிறது)

துளசி.

ஐயம் வயிற்றுளைச்சல் அஸ்திசுரந் தாகமும்போம்
மையசுர மாந்தம் பறக்குங்காண்—மெய்யாக
வாயின் அரோசகம்போம் வன்காரஞ் சூடுள்ள
தூய துளசிதனைச் சொல்

கர்ப்பூரம்.

கிருமிசல தோஷங் கிளைவலிப்பு சந்நி
பொருமுமந்த மங்கிபட்ட புண்ணோ—டெரிசுரங்கள்
வாந்திபித்தஞ் சீதமுறு வாதஞ்செவி முகநோய்
சாந்திகர்ப் பூரமென்றுச் சாற்று.

சாம்பிராணி.

வாதசிதங் கண்ணோய் மாறாத் தலைவலியும்
ஓதமுறு பீநசமு மோட்டுங்காண்—பூதலத்தில்
வேம்பிதுதானென்ன மிகுகசப்பை வாய்க்களிக்குஞ்
சாம்பிராணி யென்னும் சரக்கு.

எனப் போந்த இச்செய்யுட்களால் வில்வமாதிகளின் குணங்கள் விளங்கப் பெறுதல் காண்க. காலைமுதல் ஆகாரமேதுமில்லாமலிருந்து தேவாராதனை செய்து மேற்குறித்த புகைகளை முகர்ந்து, பத்திரங்களை யுட்கொள்ளுதலால் அநேக நோய்கள் நீங்கும். அன்றியும் கிருகத்தில் சேரும் விஷவாயுக்கள் கர்ப்பூர சாம்பிராணிப் புகைகளால் ஒழியும். சில விஷப்பூச்சிகள் மடியும். ஒரு நாளைக்கே இவ்வளவு குணமுண்டானால் தினந்தோறும் தவறாமல் செய்துவருவதனால் எவ்வளவு பயன் உண்டாகுமென்பது அறிஞர்கள் கண்டுகொள்வர். பரலோகத்துக்கேயன்றி, இகலோக வாழ்வுக்கும் தேவாராதனை விசேஷமென்பது விளங்குவதுகாண்க. முற்காலத்தில் தேவாராதனையில்லாத வீடிரா. எல்லாவீட்டிலும் தேவாராதனை செய்யப்படும். ஆதலால் இல்லங்கடோறும் கர்ப்பூரப்புகை, சாம்பிராணி குங்கிலியம் கலந்த தூபப்புகை நிறமாயிருக்கும். இதனால் அவ்வூர் முழுமையுமே அப்புகை மணம் கமழும் என்பர் பெரியோர். இக்காரணத்தினால் வாந்திபேதி முதலிய கொடிய நோய்கள் அக்காலத்தில் மிகுதியாயில்லை. தேவாராதனை பற்றற ஒழிந்த இக்காலத்தில் மேற்குறித்த கொள்ளை நோய்களும், தொத்துநோய்களும் ஒன்றின்பின் ஒன்றாகத் தோன்றிப் பரவுகின்றன. சாத்திரங்களில் கூறப்படாதவைகளும், இத்தன்மையது எனக் கண்டறியப்படாதவைகளுமான வியாதிகளும் காணப்படுகின்றன. மனிதர்களுக்கும் ஆயுசு குறைவாகவே இருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் யாதெனின், தேவபூஜை செய்துவந்த காலத்தில் இருவேளை போஜனத்தையே கொண்டார்கள். அந்தவியவஸ்தை ஒழியவே காலை ஆறுமணிமுதல் படுக்கிறவரையில் எழெட்டுத் தடவை ஆகாரமும் சிற்றுண்டிகளும் கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்விதகெடுதி நேராதிருக்கவே தேவபூஜைசெய்து அதன்பின் புசிக்கவேண்டுமென்று கூறி, இருதடவை உணவே விதிக்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் அவ்விதிகடந்து தேவாராதனையுமொழிந்து பலதடவை புசித்தலுமேற்பட்டுவிட்டது. இது கலிகாலத்தின் கொடுமைகளில் ஒன்று. தேவனே இந்தத்துர்க்குணத்தை யொழித்து ஆரியர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும். (தொடரும்.)

சிவானந்தசங்கர யோகீஸ்வரர்.

நல் ஒழுக்கம்

ஒரு அறிவிப்பிற்கு மறுப்பு

1. சகோதரர்களே, சகோதரிகளே! சென்ற காலயுக்தியில் ஆவணிமீ வெளிவந்த ஆனந்தபோதினிப் பத்திரிகையில் 'அறிவிப்பு' என்ற தலைப்பின்கீழ் "வேணுகோபால் புத்தகசாலை, கோயமுத்தூர்" எனக் கைச்சாத்திட்ட

ஓர் நண்பர் ஆடிமீ வெளிவந்த ஆனந்தபோதினிப் பத்திரிகையின் 32–ம் பக்கம் S. V. பழனியப்பன் என்பவரால் எழுதப்பட்ட "நல்லொழுக்கம்" என்னும் விஷயத்தை மேடி S. V. P. திருபர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் சிவஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் அவர்கள் இயற்றிய பாலபாடம் நான்காம் புத்தகத்தினது சரியான நகல் என வரைந்துள்ளார். என்னே இவர் தம் கூற்று? உலகத்தில் ஒவ்வொருவரும் பல சாஸ்திரங்களையுங் கற்று அதன் சாரத்தைத்தான் பேசவும் எழுதவும் உபயோகிப்பது என்பதை நண்பர் உணரவில்லை போலும். S. V. பழனியப்ப உபாத்தியாயர் எழுதிய நல்லொழுக்கம் என்னும் விஷயம் பாலபாடத்துள்ள "நல்லொழுக்கம்" என்னும் விஷயத்தின் நகல் அல்ல. ஆனல் பாலபாடத்தை பன்முறை வாசித்து உலக நன்மையையும் மாணவர் ஒழுக்கத்தையும் உத்தேசித்து அதை சுருக்கமாய்த் தம் சொந்த அபிப்பிராயத்துடன் எழுதி முடித்துள்ளார் என்பது திண்ணம். திண்ணம்.

2. வேணுகோபால் என்னும் நண்பர் எழுதிய விஷயத்திற்கு வருத்த முறுகின்றனம்.

3. நண்பர் வேணுகோபால் புஸ்தக வியாபாரம் செய்வதால் புஸ்தகத்தின் பெயரும் பைண்டும் விலையும் அறிவரே யன்றி புஸ்தகத்திலுள்ள விஷயம் கவனியாதவர்போலும்.

4. ஆலோசியாமை. ஆகஸ்டுமீ 16உ ஆனந்தபோதினியின் 61-ம் பக்கம் வந்த 'ஆலோசியாமை' என்ற கதையைப் பன்முறையும் படித்து நுனிப்புல் லாராயாது அதன் உண்மையை உய்த்துணர்வாருக.

5. நண்பர் கோபாலே, எமது S. V. பழனியப்ப உபாத்தியாயர் தம்பெயர் பத்திரிகையில் வர அதைக் கண்ணுற்றுப் பெருமையடைய வேண்டுமென கை கூசாது எழுதுகின்றீர். அவர் அத்தகையோர் அல்லர் என்பதை அவரிடம் நெருங்கிப் பழகியவர் அவர் மனத்துறவை அறிவரே யன்றி உம்போலியர்க்கு அது லேசில் விளங்கவே விளங்காது.

6 'சாந்தமென்பது பலஹீனமல்ல' என்னும் விஷயம் 4-ம் வால்யம் 2-ம் சஞ்சிகை ஆனந்தபோதினியின் 65, 66-ம் பக்கத்தில் அப்பெரியாரே, "பூர்ண சந்திரோதயப் பத்திரிகை" யினின்றும் எடுத்து எழுதியதாய் குறிப்புக் காட்டி யிருப்பதே அவர் தம் பெருந்தன்மையை குறிக்கின்றபடியால் இனி இதை இத்துடன் நிறுத்துகின்றோம்.

P. M. R. மாணிக்கசுந்தரம் அண்டு பிரதர், கோயமுத்தூர்.

குறிப்பு:—இன்னவர் இன்ன விஷயத்தை இந்த நூலிலிருந்தெடுத்தெழுதினரென்று குற்றங்கூறி எழுதுவது ஒரு சந்தோஷவேலையென்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். அந்தோ நன்மையைக்கோரி எந்தக் காரியத்தையும் செய்தல் வேண்டும். பிரஸ்தாப கடிதத்தை நாம் வெளியிட்டதற்காக மிக்க விசனிக்கிறேன். இத்தகையோர் குற்றஞ்சாட்டால் S. V. பழனியப்பன் அவர்கள் பெருந்தன்மை வெளியாக நேரிடுகிறதே பயன்; அன்றி அகௌரவம் ஒருபோதும் உண்டாகாது.

பத்திரிகாசிரியர்.

நாட்டுக்கோட்டை வைசிய சமூகத்தாரும் கலியாணமும்

சகோதரர்களே!

சென்ற இரண்டு சஞ்சிகைகளில் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி நண்பர்கள் எழுதிய விஷயங்களைப் படித்திருப்பீர்கள். மற்றை சமூகங்கள் 1000, 2000 ரூபாய்களை வைத்துக்கொண்டு சுகமாய் வாழ்வதைப் பார்க்கிறோம். உலகத்தில் அநி

னும் நம்முடைய ஏழை தேசத்தில் சொற்ப பொருள் வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு சுகமாக வாழலாமென்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்! நம் சமூகத்தில் 10000, 20000 ரூபாய்களை வைத்துக்கொண்டு பெண் கிடைக்காமல் வயது 20க்கு மேலாகியும் பிர்மசாரியா யிருப்பவர்கள் எத்தனை பெயர்? இவர்களைப் பற்றி கவனிக்கவேண்டியவர் யார்? கேவலம் ஒரு பெண்ணைக் கட்டிக்கொள்வதற்காக கடல் கடந்து கப்பலேறி ஆயுளில் முக்கால்பாகம் அன்னிய நாட்டில் தொலைக்கவேண்டி யிருக்கின்றதே? சிலர் சேர்ந்து இவ்விஷயங்களைப் பற்றி ஜனங்கட்கு எடுத்துக்கூறி செல்வாக்கும் செல்வமும் நிறைந்துள்ளவர்களை முன் வரச்செய்து சமூகத்திலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்க முயற்சி செய்யவேண்டியது முதலாவது கடமை அல்லவா? இந்த நாட்டில் பல சபைகளிருக்கின்றன. இவைகளின் முக்கியஸ்தர்கள் இதையேன் கவனிக்கப்படாது! இந்த சங்கங்கள் தற்போது செய்கிற வேலைகளோடு இதையும் ஒரு முக்கிய வேலையாகக் கைக்கொண்டால் சீக்கிரம் சித்திபெறலாம். சில மாதங்கட்கு முன் நமது நண்பர்களுள் படித்த சிலர் முன் வந்து இவ்விஷயங்களைப் பற்றி உபந்யாசங்கள் செய்தனர். துண்டுப் பத்திரிகைகளும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர். அம்முயற்சி தற்போது யாது காரணத்தினாலோ நின்றிருக்கிறது. மீண்டும் தொடர்ந்து முயற்சிப்பார்களானால் முடிவுபெறு மென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஜாதீயத் திருத்தத்திற்கென்று தனியான பத்திரிகை யொன்று நடத்த முயல வேண்டும். பெரிய மனிதர்களைக்கண்டு அவர்களின் அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படுத்தல் வேண்டும். பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இவைகளைச் சில கற்ற புண்ணியவான்கள் தங்கள் லௌகிக காரியங்களைக் கூடியவரை ஒழித்துக்கொண்டு முன்வந்துழைக்கவேண்டும். சில பணக்காரர்கள் உதவி செய்யவேண்டும். முன் வருவார்களா? பணம் வைத்துக்கொண்டும் ஏழைகளாயிருக்கிற மக்களின் கஷ்டங்கள் நீக்கப்படுமா?

சி. மு. நா. மு. நாராயணன் செட்டி.

செட்டு

நேயர்களே!

நாம் ஒவ்வொருவரும் வருமானத்துக்கு தக்கபடி செலவுசெய்யவேண்டும். உழைப்பாளியாய்மட்டும் இருத்தல்போதாது. நாம் தேடினபொருளை மிதமிஞ்சி செலவழித்தால் அதன் பலன் என்னமாகும்? இப்படி மிதமிஞ்சி செலவழித்தால் நமக்குண்டான பொருள்கள் யாவுமிழந்து தரித்திரனாவோம். இதனால் செட்டற்ற குடித்தனம் மட்டற்ற தரித்திரம் என்று ஆன்றோர் கூறுகின்றார்கள். வீண்டம்பம் செய்வதினாலாய பிரயோஜனமென்ன? சிலர் ஒவ்வொரு விதமான வீண் செலவுசெய்து கெட்டுப்போகிறார்கள். சிலர் வேசைவீட்டுக்குப் போயும், சிலர் கல்யாணம் முதலியவைகளில் ஆடம்பரமான செலவுகள் செய்தும், இன்னும் சிலர் குடியாலும் கூத்து நாடகம் பார்த்தல் முதலியவைகளில் வீண் செலவுகள் செய்தும் கெடுகிறார்கள். வீணிலழிக்கும் பொருளால் எவ்வளவோ ஏழைகளைப் பிழைக்கச் செய்யலாமே!

கிழப்பருவத்தில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பாருங்கள்—ஓர் சிற்றெறும்பை ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம். அவைகள் வேனிற்காலத்தில் திரளான தானியத்தைச் சேகரித்து மாரிகாலத்தில் சுகமாயிருக்கின்றன. இதைப்பார்த்தாவது நாம் செட்டாயிருக்க முயலுவோமாக. அகையினால் நேயர்களே யான் சொல்வதில் ஏதேனும் பிழையிருந்தால் மன்னித்துக் கொள்ளுங்.

4

கள். வீண் செலவுகள் செய்து பின்னால் தரித்திரதசை யடையுங்காலத்தில் நம்முடைய கௌரவமிழந்து யாவரு மிகழக்கூடியவர்களாவோம்.

" ஆன முதலி லதிகம் செலவானால்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்வனாய் யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு "
(ஔவையார்)

முன்பணத்தை வீண் செலவுகள் செய்து பின்னால் வருத்தப்பட்டாலாய பலன்களென்ன? சிக்கனம் குடித்தனத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவரும். ஆகையால் நாம் ஒவ்வொருவரும் வரவுக்குத் தக்கவாறு செலவுசெய்ய முயலுவோமாக.

முத்துக்குமாரசாமி, கோவில்பட்டி.

குறிப்பு.—செட்டு என்கிற இவ்விஷயத்தை நமது சகோதரிகளே அவசியம் அதிகமாய்க் கவனிக்கவேண்டியது. அதற்குரியவர்கள் அவர்களே. நமது நாட்டில் வருமானத்தைத் தன்கையிலேயே வைத்துக்கொண்டே செலவு செய்யும் ஆடவர்கள் மிகச்சிலரே. பெரும்பாலும் குடும்பபொக்கிஷக்காரர்கள் மாதர்களே. வீண்செலவுசெய்யும் ஆடவரும் தங்கள் மனைவியரை நன்மொழிகளால் ஏமாற்றி, அல்லது ஏதாவது பொய்ச்சாக்குகூறி, அல்லது அவர்களை மிரட்டி அவர்களிடமிருந்தே பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டுபோய் தீயவழிகளில் செலவிடுவது பலரும் அறிந்தவிஷயம். மாதர்கள் குடும்பகாரியங்களில் செட்டாய்க் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் அநேகமிருக்கின்றன.

புருடர்கள் வீண்செலவுசெய்தால் அவர்களைக் கண்டித்துத் தடுக்க மாதர்க்குச் சொந்தமும் அதிகாரமுமிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு ஸ்திரீகுடும்பத்தில் செட்டாய்நடக்காமல் பண்டங்களைவீணழிவுசெய்தால் புருடனால் அதைக் கவனிக்க முடியாது. ஒரு ஸ்திரீ தன் கணவன் வருவாய்க்குத் தக்கபடி செலவுகளைக் கவனித்து வீட்டுப்பொருள்களில் எள்ளளவேனும் வீண்போகாதபடி செட்டாய் நடந்து புருடனுக்குக் கடன் உண்டாக்காமல் எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டும். தன்கணவன் வருவாய்க்கு அதிகமான பொருள்களில் இச்சைவைத்து அவனைக் கடன்காரனாக்கலாகாது. சிலர் தமது கணவர் வருமானம் தெரிந்திருந்தும், " அவள் இந்த நகைபோட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள்—இவள் அந்த நகை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள். என்தலைவிதி என்றைக்கும் இந்தகெதியாயிருக்கிறது... ......" என்று தம் கணவரிடம் முறையிட்டு அவர்களுக்குத் துயரத்தை யுண்டாக்குகிறார்கள். சிலர் புருடனைத் தொந்தரைசெய்து நகையையோ உடைகளையோ வாங்கிக்கொடுக்கும்படி தொந்தரைசெய்து அவனைக் கடன்காரனாக்கி விடுகிறார்கள். பிறகு அவன் மாதமாதம் வட்டியைக் கொடுத்துக்கொண்டு வரவே முடியாமல் அதற்கு வேறே சில்லரைக் கடன்களை வாங்கி கடைசியில் தீராவியாகூலத்திற்காளாகி ஆயுள் க்ஷீணமடைகிறான். இவ்வாறு ஸ்திரீகளால் சில குடும்பங்கள்கெட்டுப் போயிருக்கின்றன. இத்தகைய ஸ்திரீகளே பெண்ணல்ல பேய்என்னப்பட்டவர்கள்.

சிலர் சிக்கனத்தை உலோபத்தனமாக்கிக்கொண்டு அறப்பட்டகைக்கு சுண்ணாம்பும் உதவாத மனமுடையவர்களாகிவிடுகிறார்கள். இது பெரும் பாபத்தையும் கெட்டபெயரையும் உண்டாக்கிவிடுகிறது. தன் கணவனது வருமானத்திற்குத்தக்க தருமம் செய்யவேவேண்டும். தம்மினும் ஏழைகளிடமும் திராதராய் உள்ளவர்களிடமும் கருணைவைத்து தம்மால் இயன்றவரை யுதவிசெய்யவேண்டும். தன் உலோபகுணத்தால் தனக்கும் தன் கணவனுக்கும் பழிப்பை

யுண்டாக்கிக்கொள்ளாது புருடனுக்குக் குடும்பவிஷயத்தில் எள்ளளவும் கவலை யுண்டாகாவண்ணம் நடந்துகொள்கிறவளே நம் உயிர்போல் நேசிக்கத்தக்க உத்தமபத்தினியாவாள்.

பத்திரிகாசிரியர்

நமது கடமைகளைப்பற்றிய சில குறிப்புகள்.

1. நாம் ஒவ்வொருநாளும் விடியற்காலையில் எழுந்திருந்து கடவுளை தியானிக்கவேண்டும்; பின் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு மனம் சரியாய் இருக்கவே அவசியம் காலையில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இதனால் தேகாரோக்கியமும் புத்திதெளிவும் உண்டாகும். உடனே உலர்ந்தமடி தரித்து தம் மதாசாரப்படி விபூதியோ அல்லது வேறு சாதனங்களையோ அணிந்துகொண்டு கடவுளைப் பிரார்த்திக்கவேண்டும்.

2. உண்டி முதலியவைகளைச் சுத்தமாயும் சரியாயும் புசிக்கவேண்டும். குடும்பகாரியங்களில் ஒழுங்கு ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். உள்ளமட்டில் வீடுவாசல்களையும் தெருக்களையும் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். சுத்தம் சோறிடும் என்பது உலகப்பிரசித்தம்.

3. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்றார் ஔவையார். அதாவது நம்மை அன்போடு பெற்றுவளர்த்த தாய் தந்தையர்களை தெய்வமாகப் பாவித்து அவர்கள்சொல்லும் நீதிவசனங்களை வேதவசனமாய்க்கொண்டு வணங்கி நடந்து அவர்களுக்குப் பிணிமூப்பு முதலானதுகள் உண்டாகும்போது அருகிலிருந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி ஒத்தாசைகளை உண்மையான உள்ளத்துடன் செய்து பாதுகாக்கவேண்டும்.

4. இகலோக சுகத்திற்கும் பரலோக பாக்கியத்திற்கும் பொருத்தமானவள் மனைவியாகையால் அவளிடம் புருஷன் மிகவும் அன்புவைத்து அவள் நமக்குத்தக்கபடி விரும்பும் உண்டி, உடை, ஆபரணங்கள் சகிதமும் அளித்து மாமி நாத்திகள் கொரோத்திற்கிடங்கொடாமல் கல்வி ஞானம் தெய்வபக்தி முதலானதுகளைப் போதித்தும் மாதவிடாய், கர்ப்பம், பிணி முதலான அசந்தர்ப்ப காலங்களில் அவனருகிருந்து அன்போடு வேண்டிய உதவிகளனைத்தும் செய்து அவளிடம் பேசும்போது சாந்தமாகவும் மரியாதையாகவும் பிரியமாகவும் பேசி அவளது விருப்பத்தைக் குறிப்பினாலறிந்துசெய்தும் உண்மையான வாழ்க்கைத் துணைவியாகக்கொண்டு கௌரவப்படுத்தவேண்டும்.

5. நமது குழந்தைகள் கேவலம் காமசாந்தியின் பலனாக வந்தவர்களல்ல. அவர்கள் பரமேசுவரருடைய பரிபூரண அன்பினால் பிரகாசிக்கும் பிரபஞ்சத்தின்கண் பிரஜாவிருத்தியாக்கத் தேவதூதராக அனுப்பப்பட்டவர்கள். அப்படி அனுப்பப்பட்டவர்களைத் தக்கபடி போஷித்துக்காத்துப் பிரபலமாக்க பெற்றோராகிய தாய்தந்தைகளைப்பரிபாலகராக பரமேசுரர்நியமித்திருக்கிறார். ஆகவே பெற்றோர் தமது மக்களை உணவு, உடுப்பு தேகாப்பியாசம் முதலானதுகளால் தக்கபடி பாதுகாத்தும் கல்வி, கைத்தொழில் கடவுள் பக்தி முதலானதுகளைப் போதித்தும் தாம் போதிக்கிறபடி தாமும் முன்மாதிரியாக நடந்தும் தமது நடவடிக்கைகளை அவர்களும் பின்பற்றும்படி வளர்க்கவேண்டும்.

6. நமது சுற்றத்தார் ஒவ்வொருவரும் நமது பிரியமுள்ள பந்துக்கள் நமக்குக் கஷ்டம் நேரிடுங்காலத்தில் சுற்றத்தார் உதவி செய்வதைப்போல் ஏனையோர் உதவிசெய்தல் அபூர்வம். ஆகவே சுற்றத்தாரில் எவராவது நல்லதசையிலிருந்தால் அவர்களைக் கண்குளிரக் கண்டு சந்தோஷிக்கவேண்டும். அவர்கள்

கெட்டதசையிலிருந்தால் அவர்களுக்குவேண்டிய உதவிகளைச் செய்து ஆதரித்துவரவேண்டும்.

7. இப்பிரபஞ்சத்தில் செல்வவான்கள் சிலராகவும் அவர்களுடைய உதவியினால் ஜீவிப்பவர்கள் பலராகவும் இருக்க பரமேசுவரர் நியமித்திருக்கிறார். இப்படி சிலராகவிருக்கும் செல்வவான்களில் பெரும்பான்மையோருக்குச் செல்வத்தைச் சீரானவழியில் செலவழிக்கத் தெரியாமல் கெட்டவிஷயங்களில் செலவழித்து இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் தீமையை விளைவித்துக்கொள்வார்கள். ஆகவே செல்வவான்களுடைய திரவியத்தைத் தக்கபடிநல்லவிஷயங்களில் செலவழிக்க புத்திமான்கள் அடிக்கடி அறிவிக்கவேண்டும்.

8. உலகில் பெரும்பான்மையோரை ஏழைகளாகவும் சிறுபான்மையோரைத் திரவியவான்களாகவும் நியமித்து போஷித்துவரும்படி கடவுள் நியமித்திருக்கிறார். ஆகவே வேலைசெய்ய வகையற்ற பெரியோரையும் குருடு, நொண்டி, முடம், மூப்பு முதலியவைகளால் யாதொரு தொழில்செய்யவும் சக்தியற்ற ஏழைகளையும், ஆதரவில்லா அனாதைகளையும், தாய் தந்தையில்லாச் சிறுவர்களையும் தமது மக்களைப்போல பாவித்துப் பாதுகாக்கவேண்டும்.

9. நாம் எப்பொழுதும் பக்கத்துவீட்டார்களைப் பகைத்துக்கொள்ளவும் அயல்வீட்டாரை அலக்ஷியம் செய்யவும்கூடாது. ஏனெனில் நாம் பிறருடைய சகாயமின்றிச் சுகமாய்ப் பிழைத்தலரிது. அவ்வித சகாயங்கள் பெரும்பாலும் அக்கம்பக்கத்தாரிடம் அடைவது அநுபவம். ஆகவே அவர்கள் தனவந்தர்களாயினும் சரி தரித்திரர்களாயினும் சரி அவர்களுக்கு நேரிடும் சுகதுக்கங்களுக்கு தம்மாலியன்றவரை உதவிகளைச் செய்துவரவேண்டும்.

10. எவரைக்கண்டாலும் மரியாதையாகவும் வணக்கமாகவும் அழைத்து உபசரிக்கவேண்டும். பிறரிடத்தில் உண்மை பேசவேண்டும்; அவர்களிடம் சொன்ன சொல்லின்படி நடக்கவேண்டும். அடைக்கலம் புகுந்தோரை அன்போடும் ஆசையோடும் ஆதரிக்கவேண்டும்; கெட்டவழியில் நடப்போரை நல்வழியில் நடக்கும்படி சீர்திருத்தம் உண்டாக்கவேண்டும்.

11. ஒவ்வொரு ஜீவஜந்துக்களிடத்தும் உண்மையாகவே இரக்கம் பாராட்டவேண்டும். உயிர்ப்பிராணிகளை ஒருபோதும் வீணாகவும் கோரமாகவும் வதைத்து வருத்தப்படுத்தக்கூடாது. அவைகளின் சுகதுக்கங்களைத் தமது சுகதுக்கத்தைப்போல் பாவித்துப் போஷித்துப் பாதுகாத்து ஜீவகாருண்யராக விளங்கவேண்டும்.

12. ஒவ்வொருவரும் தமது விஷயத்தில் தகுந்த கல்வியினாலும், தகுந்த தொழில்களினாலும், சாதுஜனசகவாசத்தினாலும், பெரியோர்களுடையபோதனைகளினாலும், ஞானாபிவிர்த்தியடைந்தும், சத்தியம், சாந்தம், பரிசுத்தம் முதலான திவ்ய குணங்களினால் ஆத்மபரிசுத்தம் பெற்றும் பிரகாசிக்கவேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் மேற்கூறிய ஒவ்வொரு கடமைகளுக்கும் இலக்காகி சத்தியமார்க்கத்திலும் தர்மமார்க்கத்திலும் சன்மார்க்கத்திலும் நடப்போமாயின் ஆனந்தமான அழிவற்ற பதவியை அடையவல்லோம்.

K. R. கணபதிப்பிள்ளை, துளியமுத்தூர்.

அநுபவஞானம்.

உயிர்வாழ்தலாவது என்ன? ஒருவன் தன் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்யக்கற்றுக்கொள்வது என்பர் சிலர், சிலர் நல்வழியில் பழகி சன்னடக்கையைக்

கைக்கொள்வது என்பர். மற்றொரு சார்பார் பிரபஞ்சத்தின் இயற்கை சுபாவங்களில் உழன்று, சுகதுக்கங்களால் பண்படுத்தக்கூடிய காரியகாரண தத்துவக் களஞ்சியம் எனப் புகல்வர். இப்படி யிருக்கையில் பிரபஞ்சவாழ்வு நமக்கு சந்தோஷத்தையே தரக்கூடிய தென்று கொள்ளற்பாலதன்று. அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு பிரபஞ்சவாழ்வு ஒரு சாதனமென்றே என்னுவது சான்றாகும். "நல்வினையும் தீவினையும் உண்டு திரிதரும், செய்வினைக்கும் வித்தாம் உடம்பு" என்ற நம் மூதாட்டியின் பொய்யா மொழிக்கேற்ப உற்று நோக்குமிடத்து உயிர்வாழ்வின் நிலைமையை அறிய விரும்புவோர் தாம்தாம் செய்யவேண்டிய கடமையையே முக்கிய கொள்கையென கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டும். சுகதுக்கங்கள் ஒளியும் இருளும்போன்றதாதலின் அநுபவத்தால்வரும் ஞானம் விசேஷமே.

அநுபவத்தாலாய பயன் காலக்கிரமத்தில் குறைகுணங்கள் சீர்திருத்தப்பட்டு உண்மை, பரிசுத்தம், திடம், பண்பு, இவை நிறைந்த ஒழுக்கமாம். சொல்லிக்கொடுத்த வார்த்தையும் கட்டிக்கொடுத்த சோறும் புத்தியில்லா ஒருவனுக்கு எப்படிப் பயன்படாவோ, அங்ஙனமே அநுபவத்தால் விளையும் அறிவை நடவடிக்கைகளில் உபயோகப்படுத்தா ஞானம். மேலும் சிறுவயதில் எண்ணும் எண்ணமெல்லாம் பிற்காலத்தில் நிறைவேறாது போகக்காண்பதினாலும்,

"ஒன்றை நினைக்க அதுஒழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும்—என்றும்
நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையாளு மீசன்செயல்" என்பது பலமுறை மெய்க்கக்கண்ட பின்னும் நமது செயலும் எண்ணமும் சாசுவதமில்லையென்று மனப்பூர்வமாய்த் தெரிந்துகொண்டு சுயநலங்கருதாது பிறர்நலங்கருதி "நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்—பண்பு பாராட்டு முலகு" என்ற தமிழ்ச் சுருதிக்கேற்ப எவ்வகைச் சீவனிடத்தும் அன்புவைத்து நடக்கும் அநுபவமே பெரிது. மூடனும் காலக்கிரமத்தில் புத்தியறிவான் என்று பலர் சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம். தன்னைத் தானே அறிந்துகொள்வதற்கும் தன் நடக்கையிலுள்ள குறைகுணங்களைத் தெரிந்து சீர்திருத்தம் செய்துகொள்ள, நுட்பபுத்திவாய்ந்த புண்ணிய ஆத்மாக்களுக்கு முக்கிய சாதனம் அநுபவஞானம்.

N. S. ராமச்சந்திர அய்யர். பி. ஏ.,

ஓர் வேண்டுகோள்.

ஆனந்தபோதினியின் சந்தாநேயர்களுக்கும் விஷயதானம்புரியும் அன்பர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளும் ஓர் பெருங்கடமை:—இந்த ஆனந்தபோதினி என்னும் அருமையான ஞானமணியை ஆதரித்து நீடூழிகாலம் நிலைநிற்கும் படிக்கும் அதனால் நம் தாய்நாடும் நம் தாய்ப்பாஷையும் க்ஷேமமடையவும் கருதி முன்வந்த என் அன்பார்ந்த சகோதர சகோதரிகளே! இப்பாரதகண்டத்தில் நம்முடைய முன்னோர்கள் அநேக அதிரகசிய சன்மார்க்க ஞானவிஷயங்களைப் பல பாஷைகளிலும் பலவிதமாக எழுதிவைத்து அதில் சிலவிஷயம் சிலருக்குமட்டும் வெளியாகியும் அப்படி வெளியானது அபூர்வமாக சிற்சிலர் அனுஷ்டானத்திற்கு கொணர்ந்தும் சிலர்விட்டும் அது பலவிதமாகவும் இன்னும் அனேக விஷயங்கள் இரகசியமாகவே இருந்துகொண்டும் இருக்கின்றனவென்பது யாவருமறிந்த விஷயமே. இத்தகைய அரிய அதிரகசிய ஞானவிஷயங்கள்

எல்லாம் நம்தருமைவாய்ந்த ஆனந்தபோதினி தன்பத்திரிகாசிரியரிடமிருந்தும், வேறு சில கற்றுணர்ந்த ஆன்றோர்களிடத்திலிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டுவந்து நம்மனைவருக்கும் கனிவோடளிக்கிறது.

இச்சஞ்சிகைபிறந்து 3-வரு 5-மீங்களேயாகியும், இம்மழலைப் பருவத்திலேயே இவ்வளவு சன்மார்க்க அதிரகசியங்களை வெளியாக்கும் இந்த ஞான மணியான போதினி வயது அதிகப்பட அதிகப்பட இன்னும் நமக்கு எட்டாத அதிரகசிய சன்மார்க்கங்களை எடுத்து ஓதும் என்பதில் ஐயமேயில்லை. இச்சஞ்சிகை பொதுநலங்கருதியே உழைத்து வருவதென்பதும், எப்பத்திரிகையிலும் இது சிறந்ததென்பதும் எல்லோரும் எளிதில் வாங்குவதற்கு சந்தா தொகையோ மிகவும் குறைவுள்ளதென்பதும் எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே. இவ்விஷயமனைத்தும் நன்குணர்ந்த நண்பர்களில் ஒருவரான ம-ா-ா-ஸ்ரீ, புதுவை ஓர்லயன் பேட்டை சு. பழணிநாயகம் என்னும் புண்ணிய புருஷர், நமது நண்பர் புதுவை ஓர்லயன்பேட்டை ம-ா-ா-ஸ்ரீ, வி. தங்கவேலுமுதலியார் என்பவர் நமது பத்திரிகையில் பேதமையகற்று என்ற வியாசம் எழுதியதன் சம்பந்தமாய், அது எதிலிருந்து எடுத்து எழுதியது என்று உடனே தெரிவிக்காத விஷயத்திற்காக புரட்டாசிமீ சஞ்சிகையில் இனி அவரால் வெளியாகும் வியாசத்தை அச்சிட்டு வெளியிடக்கூடாது என்றும் அப்படி வெளியிடுவீர்களாகில் சஞ்சிகைக்கும் பத்திரிகாசிரியருக்கும் அவமானம் சேரிடும் என்றும் பிறகு நாம் யெழுதிய மறுப்பை பதியாவிட்டால் நான் வேறு பத்திரிக்கையில் பேசிக்கொள்ளுகிறேன் என்று இவர் 24-8-18-ல் எழுதிய திருபவிஷயத்தையும் இந்த ஐயா எழுதி பத்திரிகாசிரியருக்கு வந்ததும், ஷெ வி. தங்கவேலு முதலியார் அவர்களால் அடுத்த ஞயம்படை உரை என்ற வியாசம்யெழுதி அதில் முன் எழுதிய பேதமையகற்று என்ற வியாசமும் இதுவும் இராமபாரதியார் அவர்கள் இயற்றிய நூலிலிருந்து எழுதப்பட்டது என்ற வியாசமும், பத்திரிகாசிரியருக்கு வந்துவிட்டது. இதுவிஷயம் ஒருவிதமான திருப்திகரமே என நமது பத்திரிகாசிரியர் அச்சில் ஷெ ஞயம்படவுரை என்ற வியாசத்தையும் பதித்துவிட்டார். இதற்குள் நமது நண்பர் கனம் பழணிநாயகம் என்பவர்க்கு வந்துவிட்டதையா கோபம். இவர் 31-8-18-ல் எழுதிய மூர்க்கங்கொண்டெழும் அக்கினி சுவாலைபோல் கோபவெறிகொண்டு, நமது பத்திரிகாசிரியரை அகாரணமாகவும் அநீதியாகவும் பலவிதமாகத் தூஷித்தெழுதியது நம்மனைவர்க்கும் மிக்க மனவருத்தத்தை யுண்டாக்கியது. இது கற்றுணர்ந்த அறிவாளிகளும், பெருந்தன்மையுடையோரும் செய்யத்தக்ககாரியமோ, இது அடாதகுற்றமல்லவோ, இவ்வாறு தூஷித்ததற்கு நமது பத்திரிகாசிரியர்எழுதிய (சந்தாநேயர்களாகிய அறிவாளிகளே என்ற) குறிப்பில் அவருடைய கல்வியும் அடக்கமும் பொறுமையும் நன்கு விளங்குகிறதை யாவரும் அறிந்திருப்பீர்கள். (ஆனால்) விஷயதானம்புரியும் நண்பர்களில் சிலருக்கு ஒருசமயம் ஒருவித எண்ணமிருக்கலாம். அதாவது நாம் தானே விஷயங்களை மாதமாதம் எழுதுகிறோம். பத்திரிகாசிரியருக்கு என்ன தெரியும், நாம் எழுதிய வியாசங்களை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேதான்தெரியும் என்று ஓர்வித நினைப்பிருக்குமோவென்று கருதவேண்டியதாயிருக்கிறது. அப்படி நினைப்பிருக்கும் பட்சத்தில் அந்தத் தப்பெண்ணத்தை இன்றோடே விட்டொழியப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அவர் ஒவ்வொரு சஞ்சிகையிலும் எழுதும் ஒவ்வொருவியாசமும், விஷயதானம்புரிவோர் எழுதும் வியாசங்களுக்கு குறிப்பு எழுதுகிற தன்மை முதலியவற்றையும் யோசித்துப்பாருங்கள். இவர் எவ்வகையான சாஸ்திரப் பயிற்சியுடையார் என்பதும் எவ்வகையான நற்காரியங்களிலும் பழக்கப்பட்டு

இருக்கிறார் என்பதும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலதெளிவாகும். ஆகையால் என் அன்பார்ந்த சந்தாநேயர்களே! விஷயதானம்புரியும் கல்விமான்களே! இனி இத்தகைய விஷயங்கள் நமது சஞ்சிகையில் தலைகாட்டாவண்ணம் பாதுகாருங்கள். இனி நம்முடைய ஆனந்தபோதினி மிக்க தீவிரத்துடன் ஆனந்தமாய் விர்த்தியடையவும் அதனால் நம்முடைய தாய்நாடும் நம் தாய்ப்பாஷையும் க்ஷேமமடையவேண்டி .நம்மாலான உதவியைச் செய்யவும் கடமை யுடையோம் என ஆனந்தமாய் ஆசைகொள்வதோடு, பொதுநலங் கருதி இரவு பகல் ஓயாக்கவலையுடன் மேற்சொல்லிய காரியங்களுக்கு கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு திரிகாணத்தோடு உழைத்துவரும் நமது பத்திராதிபருடையவும் பத்திரிகாசிரியருடையவும் மனதிற்கு எள்ளளவு வருத்தத்தையும் அளிக்காமலிருக்கவேண்டுமாய் மிக்க வந்தனத்துடன் பிரார்த்திக்கிறேன்.

K. தோளசி அய்யா எத்தண்டார், எட்மாஸ்டர் போர்டுஸ்கூல்.
எத்தண்டார்பட்டிகிராமம், தோகூர் P. O.

பழமொழிகள்.

(191-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

கோத்திரம் அறிந்து பெண்ணைக்கொள், பாத்திரம் அறிந்து பிச்சை இடு.
கோபமுள்ள இடத்தில் குணம் உண்டு.
கோல் இறந்த குருடனைப்போல்.
கோழி அடிக்கக் குறுந்தடி வேண்டுமோ.
சோழி மிதிக்கக் குஞ்சு முடமாகுமா ?
சட்டி சுட்டது கை விட்டது.
சர்க்கரைப் பந்தலிலே தேன்மாரி பெய்ததுபோல்.
சாகத் துணிந்தவனுக்குச் சமுத்திரம் முழங்கால்.
140. சாக்ஷிக்காரன்காலில் வீழ்வதிலும், சண்டைக்காரன்காலில் விழலாம்.
சிறு துரும்பும் பல்லுக்குத்த உதவும்.
சுண்டைக்காய் காற்பணம், சுமைக்கூலி முக்காற்பணம்.
சுவர் இருந்தல்லோ சித்திரம் எழுதவேண்டும்.
சூரியனைக்கண்ட பனிபோல்.
செத்தவன் கண் செந்தாமரைக் கண்.
செவிடன்காதில் சங்கு ஊதினதுபோல்.
சேற்றில்காட்டிய கம்பம்போல.
தரித்திரப்பட்டாலும் தைரியம் விடாதே.
தலை இருக்க வால் ஆடுமோ ?
150. தலை இடியும் காய்ச்சலும் தனக்குவந்தால் தெரியும்.
தலைச்சன் பிள்ளைக்காரி இடைச்சன் பிள்ளைக்காரிக்கு மருத்துவம் சொன்னாற்போல்.
தலைக்குமேல் வெள்ளம் சாண் ஓடி என்ன முழம் ஓடி என்ன?
தன் குற்றம் தனக்குத் தெரியாது.
தன் வினை தன்னைச் சுடும்.
தாயைப்போற் பிள்ளை நூலைப்போற் சீலை.
தாய் அறியாச் சூலுண்டோ ?

தாய்க்குப் பின் தாரம்.
தானே கனியாபழத்தைத் தடிகொண்டு அடித்தாற் கனியுமா ?
160. தான்பிடித்த முயலுக்கு மூன்றேகால்.
திக்கற்றவனுக்கு தெய்வமே துணை.
திருடனைத் தேள்கொட்டினதுபோல்.
திருப்பதி அம்பட்டன் க்ஷவரம் செய்ததுபோல்.
தீ இல்லாமல் புகை கிளம்பாது.
தீட்டினமரத்தில் கூர்பார்க்கிறதா ?
தீப்புண்ணாறும், வாய்ப்புண்ணாறாது.
தீவட்டிக்காரனுக்குக் கண்தெரியாது.
துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு.
துள்ளுகிறமாடு பொதி சமக்காது. (தொடரும்)

S. V. பழனியப்பன்.

ஓர் அதிசயக் கணக்கு.

இங்கு காட்டியுள்ள படத்தில், ஓர் வரியிலுள்ள நான்கு எண்களைக் கூட்டினாலும், ஒரு கட்டானை ஒட்டியுள்ள, நான்கு எண்களைப் பிரதட்சணமாய் கூட்டிப்பார்த்தாலும், மூலைக்கு, மூலையாய் நேராக, கூட்டினாலும், நான்கு மூலைகளிலுமுள்ள நான்கு எண்களைக் கூட்டினாலும், அல்லது 1, 2, 3, 4, என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்ற எண்களை வரிசையாய் சேர்த்துப்பார்த்தாலும் ஒரே எண் வரும்.

22	1	20	7
19	8	21	2
5	18	3	24
4	23	6	17

S. சுந்தரேசன், தஞ்சாவூர் குளத்தெரு, திருச்சினாப்பள்ளி.

நாம் செய்யத்தகாதவைகள்.

1. குழப்பமாயிருக்கும் ஒரு கூட்டத்திற்குள் ஒன்று மறியாமல் உள்ளே நுழையலாகாது. அதனால் ஆபத்துகளும் நேரிடலாகும்.

2. பலருமறிந்த துஷ்டர்கள் அயோக்கியர்கள் என்று தெரிந்த ஆட்கள் இருக்குமிடத்தில், அருகில்கூட நிற்கலாகாது. இதனாலும் ஆபத்தும் வீண் தொந்தரையும் உண்டாகும்.

3. நாம் செய்யாத குற்றத்திற்கு மன்னிப்பு கேட்கலாகாது. கேட்டால் நீயே குற்றத்தைச் செய்ததாய் ஒப்புக்கொள்வதாகும். பயத்தால் கேட்டாயோ கோழையென்று கருதப்படுவாய். கோழைத்தனமுடையவன் புருஷனாய் மதிக்கப்படுவதில்லை.

ஆனால் குற்றம் செய்துவிட்டாலோ அதை மறைக்காமல் ஒப்புக்கொள்வதே புருஷத்தனமும் பெருந்தன்மையுமாகும்.

4. ஒருபோதும் ஒருவருடைய அங்கத்திலுள்ள குற்றங் குறைகளைப் பற்றி பேசாதே. அவற்றை நீ கவனித்ததாகவே அவர்களிடம் காட்டிக்கொள்

ளாதே. ஒருசமயம் அவற்றைப்பற்றி நல்ல எண்ணத்தோடு பிரஸ்தாபிக்க நேர்ந்தால் அப்போதும் அது அவர்கள் செவியில் விழாவண்ணமாய்ப் பேச.

5. "எப்போதும் மனிதரைப்பற்றி சம்பாஷிப்பதைவிட, இதரவஸ்துக்களைப்பற்றி சம்பாஷிப்பதே நலம்" என்பதை மறவாதே.

6. எதிரிலுள்ளவர்களைப் பற்றியேனும் பின்னாலுள்ளவர்களைப் பற்றியேனும் எண்ணத்தை யுண்டாக்கத்தக்க விஷயங்களைக் கூறாதே.

அப்படி வேடிக்கையார்த்தமாய்க் கூற நேர்ந்தால் அவர்கள் பெயர் இடம் முதலியவற்றை மறைத்து மாறுபெயர்கள் வைத்துக்கூறு.

7. ஒருவரும் கேட்காமுன்னம் உன் அபிப்பிராயங்களைப்பற்றி நீயே தம்பட்டமடியாதே.

8. ஒருவர் அக்கரையோடும் உன்மேல் நம்பிக்கையோடும் தம் விஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசனையோ புத்திமதியோ கேட்டாலன்றி நீயே யொருவர்க்கும் வலியக்கூறாதே.

9. ஒருவர் ஏதோ ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி தம் அபிப்பிராயத்தைக் கூறிக்கொண்டிருந்தால் அது தவறாயினும் நீ வலியப்போய் அதைக் கண்டனம் செய்யாதே.

10. அன்னியரிடம் காணும் அற்பகுற்றங்களை யெல்லாம் திருத்திக் கொண்டிராதே.

11. ஒருவர் கேட்கப் பிரியப்படாத விஷயங்களைப் பற்றி அவர்கள் எதிரில் பிரஸ்தாபிக்காதே.

12. உன் மனைவி தவிர மற்ற எந்த மாதரிடம் பேசினாலும் 'அம்மா' என்கிற மொழியைப் பின்னால் கூட்டியே பேசு.

(இவற்றில் ஒன்றாறு "இந்தியவர்த்தக விளம்பரம்" என்ற ஒருவித ஆங்கில சஞ்சிகையிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. சீடன்.

சந்தா நேயர்களுக்கும் நமது சஞ்சிகாபிமானிகளுக்கும் ஓர் சந்தோஷ சமாசாரம்.

இச்சங்கதியைத் தெரிவிப்பதற்காக நாம் கொஞ்சகாலமாய் மிக்க ஆவலோடு சமயத்தை யெதிர் பார்த்திருந்தோம். அதோடு ஒருகாரியம் பூரணமாய் நிறைவேறுமுன்பே அது நடக்கப்போகிறதாய்ப் பிரஸ்தாபிக்க நமக்குப் பிரியமில்லாதிருந்தது. இப்போது பரசிவத்தினருளால் நமது நோக்கம் பூரணமாய் நிறைவேறியதால் இதை யாவர்க்கும் வெளியிடலானோம்.

இதுகாறும் நமக்குச் சொந்த அச்சுக்கூடம் இல்லாமல் வேறிடத்தில் நமது ஆனந்தபோதினி அச்சிடப்பட்டு வந்ததும், அதனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆலசியமும், இன்னும் பல அசந்தர்ப்பங்களும் நேர்ந்தன வென்பதும் சந்தாதாரர்களில் பெரும்பாலர் உணர்ந்த விஷயமே. இப்போது நாம் மின்சாரத்தால் இயங்கக்கூடிய இயந்திரங்கள் முதலிய சகல கருவிகளும் வாங்கி "ஆனந்த போதினி அச்சுக்கூடம்" என்ற பெயரால் ஒரு அச்சுக்கூடத்தை ஸ்தாபித்திருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய துரைத்தன உத்திரவு முதலிய யாவும் பெற்று முடிந்தபோதிலும், தைப்பூச தினமாகிய உத்தராயண புண்ணியகாலத்தில்தான் அதைத் திறந்து வேலைசெய்யத் தொடங்கவேண்டியதாய்ச் சான்றோர் அருளியிருக்கின்றனர்.

242

அதுமுதல் நமது சஞ்சிகை தன் சொந்த அச்சுக்கூடத்திலிருந்தே வெளிவருமாதலால் அதற்குப்பல அனுகூலங்கள் ஏற்படுமென்பது நாம் கூறாமலே விளங்கும். அதன் பிறகு பிரதி மாதமும் முதல் தேதி முதலே சஞ்சிகைகளை வெளியனுப்பும் வண்ணம் பூரண முயற்சியும் ஜாக்கிரதையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதில் சற்றும் ஐயமில்லை.

அதோடு பல விஷயங்களுக்கும் இடையூறாயிருந்த கொடிய யுத்தம் ஆண்டவனருளால் ஒழிந்தவரையில் கூடியசீக்கிரத்தில் காகிதம் முதலிய அச்சுக்கருவிகள் சதாரண விலைக்கு இறங்கும். அதுமுதல் நமது ஆனந்தன் தன் உருவத்திலும் அமைப்பிலும் அழகிலுங்கூட விர்த்தியடையும் என்றே பூரணமாய் நம்பலாகும்.

ஆனால் யாவற்றிற்கும் நமது சந்தா நேயர்களுடையவும் விஷயதானம் புரியும் அன்பர்களுடைய பேருதவியும் அன்பும் மிகுதியும் வேண்டற்பாலது. மேற்கண்ட நண்பர்கள் இதுகாறும் மிக்க அன்போடும் சிரத்தையோடும் ஆனந்தபோதினியின் அபிவிர்த்தியைக் கவனித்து வருவதால், நாம் புதிதாய் யவர்களையப்படிச் செய்யும்படி கோரினால், இதுகாறும் அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லையென்று நாம் கருதியதாய் ஐயத்தை யுண்டாக்கும் என்று மிக்க அஞ்சுகிறோம். தனக்கு அமைந்திருக்கும் சந்தாதாரர்கள்போல் அன்பும் சஞ்சிகையின் அபிவிர்த்தியைக் கருதி யெடுத்துக்கொள்ளும் சிரத்தையும் உடைய சந்தாதாரர்களும் விஷயதானம் புரிவோரும் வேறெந்த சஞ்சிகைக்கும் அமைந்திருக்க வில்லையென்று ஆனந்தபோதினி சந்தோஷத்தோடும் பெருமையோடும் மனப்பூர்வமாய்க் கூறக்கூடும்.

ஆகையால் இது விஷயத்தைப் பற்றி நாம் அதிகமாய்க் கூறாமல் சந்தாநேயர்களும் விஷயதானம்புரியும் அன்பர்களுக்கும் இதுகாறும் ஆனந்தபோதினியின் அபிவிர்த்திக்காக எடுத்துக்கொண்டு வரும் சிரத்தையைக் காட்டிலும், இனியெடுத்துக் கொள்ளும் சிரத்தை பூரணமான பலனை யளிப்பதோடு, ஆனந்தபோதினியைத் துரிதமாய் அபிவிர்த்தி யடைந்து மேலோங்கச் செய்து நம் தாய் நாட்டிற்கும் தாய்ப்பாஷைக்கும் மிக்க நன்மைசெய்து, நமது அன்பார்ந்த சந்தாநேயர்களுக்கும், விஷயதானம் புரியும் நண்பர்களுக்கும் என்றுமழியாத கீர்த்தியையும் பெரும் புண்ணியத்தையும் அளிக்கும் என்று மிக்க நம்பிக்கையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பத்திராதிபர்,

பத்திரிகாசிரியர்.

பெண் கல்வி

(144-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பெண்களுக்குக் கல்விகூடாதென்று எந்நூலிலும் விலக்கப்படவில்லை. கணக்கும் எழுத்தும் கண்ணுக்குச் சமானமென்று ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவாகப் பலவித்வான்கள் சொல்லியிருக்கின்றனர். "எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத்தகும்" என்று ஒளவையும், "எண்ணென்பவேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்—கண்ணென்பவாழுமுயிர்க்கு" என நம் நாயனரும் கூறியிருக்கின்றனரே. பின்னும் "கண்ணுடையரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு—புண்ணுடையர் கல்லாதவர்" என்று குறளில் கற்றவர்களே கண்ணுடையவர்கள், கல்லாதவர்கள் முகத்தி லிரண்டு புண்ணுடையவர்களென்று நம் நாயனர் ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குப் பொதுவாகக் கூறியிருக்கின்றனரேயன்றி புருஷர்களுக்குமட்டும் சொல்லவில்லையே! படியாதஸ்திரீகளின் கண்

களை நீலோற்பலமென்றும், வண்டென்றும், மானென்றும், மீனென்றும், மற்ற வித்வான்கள் எவ்வளவுதான் வர்ணித்தாலும், நாமொருநாளு மொப்பமாட்டோம், புண்ணென்றே சாதிப்போம். ஏனெனில், திருவள்ளுவருக்கு மற்றப்புலவர்கள் அஜகஜாந்திரமன்றோ? கல்வியென்னும் ஔஷதப் பிரயோகஞ் செய்து மேலே கூறப்பட்ட புண்களைக் கண்களாகக் காதவரையில் நாம் நம்மின் சகதியை விடோம். கற்பு என்கிற பதத்திற்கு கல்வி என்று அர்த்தமாகிறபடியால், பெண்களுக்குக் கற்புவேண்டுமாயின் கல்வியும் வேண்டுமென்பது அப்பதத்தினாலேயே விளங்குகிறது.

ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஒருதேகமென்பது சர்வமத சம்மதமானதால், புருஷன் மட்டும் வாசித்துப் பெண்சாதி வாசியாமலிருப்பது பாதியுடலிற் பிராணனும் பாதியுடலிற் பிராணனில்லாமலும் செய்கிற பாரிசவாயுபோலவும், பாதி உடலை அலங்கரித்துப் பாதி உடலை அலங்கரியாமல் விடுவதுபோலு மிருக்கின்றது. பெண்கள் படித்தால் அவர்களுக்குச் சகல விவேகமுமுண்டாகி, அவர்கள் புருஷர்களுக்கு மந்திரிகளைப்போலச் சமயத்தில் புத்தி புகட்டுவர். காரியஸ்தர்களைப்போலக் கிரககிருத்தியங்களையெல்லாம் நடப்பித்துக் கொள்வர். கணக்கர்களைப்போல வீட்டைச்சேர்ந்த கணக்குகளனைத்தும் வரைந்து கொள்வர். தாய்போலப் புருஷர்களைச் சம்ரக்ஷிப்பர். காவற்காரரைப்போல வீட்டுப் பண்டங்களையெல்லாம் காத்துக்கொள்வர். நற்சுயம்பாகிகளைப்போலப் புருஷர்களின் நாவுக்கிதமான பக்ஷணங்களைச் செய்துகொடுத்து உபசரிப்பர். வைத்தியர்களைப்போலக் குழந்தைகள் புருஷர்களின் தேகசௌக்கியங்களுக் கடுத்த காரியங்களைத் தேடிச்செய்வர். இங்கிதமான வார்த்தைகளைப்பேசி புருஷர்களின் வருத்தங்களைத் தீர்ப்பர். உத்தம சிநேகிதர்களைப்போலப் புருஷர்களின் ஆபத்திற் குதவுவர். புருஷர்கள் பிசகி நடந்தால் அவர்களுக்குக் குருவைப்போல உபதேசம் செய்வர். பெண்களுக்குப் படிப்பியாமையினால் இத்தகைய நன்மைகளையும் புருஷர்க ளிழந்துபோவது எத்தகைய மதியீனம்! இப்போது பெண்கள் படியாதவர்களா யிருப்பதனால் புருஷர்கள் தத்தம் தொழிலைச் சேர்ந்த வெளிவேலைகளுடன் கூட வீட்டைச் சார்ந்த காரியங்களையும் வகித்துக்கொண்டு இரண்டு புரவிகள் கட்டி யிழுக்கவேண்டிய சகடத்தை ஒரு புரவிமட்டும் இழுப்பது போலச் சிரமப்படவேண்டி யிருக்கின்றது. பெரிய குடும்பங்களில் அநேக பந்துக்களும் பிள்ளைகளும் வேலைக்காரர்களும் இருக்கிறபடியால், அடிக்கடி கலகங்களும், மனஸ்தாபங்களும் உண்டாகுமே! குடும்பத்தலைவி படியாத அவிவேக சிரோமணியா யிருப்பின் அவள் அக்கலகங்களை நிவர்த்தி செய்யவும், மற்றவர்கட்குபுத்தி கற்பிக்கவும் எங்ஙனம் சாத்தியமாகும்? குருடனுக்குக்குருடன் வழிகாட்டவும், முடவனுக்குமுடவன் சிலம்பங் கற்றுக்கொடுக்கவும் கூடுமா? நிரக்ஷரகுக்ஷியா யிருக்கிற தலைவியானவள் வேலைக்காரர்கள் செய்கிற திருட்டுகளையும் புரட்டுகளையும் மோசங்களையும் கண்டுபிடித்துப் பொருட் சேதமின்றி குடும்பத்தை எப்படிப் பராமரிக்கக் கூடும்? மூடன் ஆஸ்தி முழுதும் நாஸ்தி என்பது போலப் பெண்களுக்குப் படிப்பின்மையால் திரவியநஷ்டம் சம்பவிக்கவும் இடமுண்டாகின்றது. பெண்கள் வாசித்திருந்தால் அவர்கள் வீட்டுவேலை செய்கிற நேரம் போக மற்றநேரம் நல்ல புத்தகங்களை வாசித்துத் தத்தம் அறிவை அபிவிர்த்திசெய்யவும், குழவிகட்குப் படிப்பிக்கவும் தக்கவர்களாயிருப்பர். அங்ஙனமின்மையால் ஸ்திரீகள் வீண் பேச்சும், வம்புவார்த்தைகளும், கோளும், புறணியும் பேசி, துன்மார்க்கங்களைக் கற்றுக்கொள்ள இடமுண்டாகின்றது. சிறு குழவிகட்குத் தகப்பனைவிடத் தாய்மாரிடம் அதிக பழக்க மிருப்பதனால், பிள்ளையாரைப் பிடித்த சனியன் அரசமரத்தையுங் கூடப் பிடித்தது போலப் படிப்

பில்லாத் தாய்மார்களின் அறியாமையும் துர்க்குணமும் பிள்ளைகளையும் சாரும்படியாயிருக்கின்றது. புருஷர்களைப் பார்க்கிலும் பெண்களுக்கு அதிக அவகாசமான நேரமிருப்பதால், அவர்கள் படித்தவர்களாயிருப்பின் ஔவை முதலானோர்களைப்போல அநேக பிரபந்தங்களை யுண்டுபண்ணவும், நூதன காரியங்களைக் கண்டுபிடித்துச் செய்யவும், அதனால் நம் தேசம் ஐரோபா தேசத்தைப் போலச் சீக்கிரம் நாகரீகமடையவும் இடமுண்டாகு மென்பது கரதலாமலகம் போல விளங்கவில்லையா? பிள்ளை பெற்றவர்களைப்பார்த்து மலடி பெருமூச்சுவிட்டது போல, ஐரோபா தேசத்தைப்பார்த்து நாம் பெருமூச்சு விடவேண்டியதேயன்றி பெண்கள் கல்வி கற்காதவரையில் நம் தேசம் திருந்தவேமாட்டாது. பெண்களின் கல்வியினால் புருஷர்களின் கல்வியும் அதிகரிக்கு மென்பது பிரகாசமாயிருக்கின்றது. எவ்வாறெனின், பெண்கள் தங்களைக் கல்வியில் வெல்லாமலிருக்கும் பொருட்டும், பரிகாசஞ் செய்யாமலிருக்கும் பொருட்டும் புருஷர்களுக்குக் கல்வியில் அதிக கவனமும் முயற்சியும் உண்டாகு மென்பதற்கு எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

கல்வி கல்லாதபெண்கள் எத்தகைய அழகுடையவர்களாயிருப்பினும், அவர்களின் அழகானது எட்டிமரம் பழுத்ததுபோலும், பிரேதத்தை அலங்கரித்தது போலும், சுத்த நிஷ்பிரயோசனமாயிருக்கின்றது. உயிரில்லா மண்பாவைக்கு நகைகள் பூட்டினாற்போல கல்லாத பெண்களுக்குண்டாகிய அழகினால் பிரயோஜனமென்னை? சில புருஷர்கள் தத்தம் பத்தினிகள் எத்தகைய சுந்தரமுள்ளவர்களாயிருந்தும், அவர்கள் படியாதவர்களாயும் மதுரமான சம்பாஷணை செய்யத் தகாதவர்களாயுமிருப்பதால், வீட்டுப் பெண்சாதி வேம்பும், நாட்டுப் பெண்சாதி கரும்பும், என்பதுபோல, சொந்த ஸ்திரீகளை விட்டு அழகில் மூதேவிக்கு மூத்தவளாயிருக்கிற தாசிகள் பாதமே கதியென ஓடுகின்றனர். தாசிகள் கல்வி கற்று மதுரமாய்ப் பேசுவதே இதற்குக் காரணம். பெண்கள் கல்வி கற்றிருந்தால், அவர்கள் அழகில்லாதவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களைப் புருஷர்கள் விரும்புவார்களென்பதற்கும், பெண்களின் கல்வியானது புருஷர்கள் தாசிகளின் வீட்டிற்குச் செல்கிற வழியை அடைக்கு மென்பதற்கும் இதுவே சாக்ஷியாம். ஒரு புருஷனுக்குத் தன் பெண்சாதியின் மீது சந்தேகமுண்டாகி அவளைக்கண்டித்துத் தலைமண்டை யுள்ளவரையில் சோர நாயகனைச் சேருகிறதில்லையென்று சத்தியம் பண்ணும்படி கேட்டனனும். அவள் புருஷனுக்குத் தெரியாமல் ஒரு மண்டையோட்டை யெடுத்துத் தலையின்மீது வைத்துக்கொண்டு தலைமண்டை யுள்ளவரையில் விபசரிக்கிறதில்லையென பிரமாணஞ் செய்துகொடுத்து பழையபடியே நடந்துவந்தனளாம். இத்தகைய படியாத ஸ்திரீகளின் கற்பைப் புருஷன் தடியெடுத்துக் காக்கவேண்டியிருக்கின்றது. பெண்கள் படித்தால் அவர்களின் கல்வியே கற்புக்குக் காவலாயிருக்குமென்பது நிச்சயமே. "சிறை காக்குங்காப் பெவன் செய்யுமகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை" என நம் நாயனார் கூறுவது உண்மைதானே.

புருஷர்கள் தூரதேசம் சென்றிருக்குங்கால் அவர்கள் அனுப்பும் அந்தரங்கமான கடிதங்களைப் பெண்கள் வாசிக்கத் தெரியாமையினாலே அன்னிய புருஷர்களிடம்கொடுத்து வாசிக்கச் சொல்வதும் அவர்களைக்கொண்டே பதில் வரைவதும் வழக்கமாயிருக்கின்றது. பொருளுக்குத் திருடனையும் கிளிக்குப் பூனையையும், பசுவுக்குப் புலியையும், துணைவைத்ததுபோல, ஸ்திரீ புருஷர்களின் அந்தரங்கங்களை அன்னியபுருஷர்கள் அறிவது எத்தகைய பிரமாதமான காரியம்? வாசித்திருந்தால் அவர்கள் சுயமாகக் கடிதங்களை வாசிக்கவும், மறுமொழி யெழுதவுங் கூடுமன்றோ?

(தொடரும்.)

E. V. தப்புசாமிமுதலி, எழூர். ராசிபுரம் தாலூகா.

கற்கோட்டை—நாவல்

(199-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இவைகளைக் கேட்டதே, இராணி முதலில் மிக்க கோபமடைந்தவள்போல் அபிநயித்து, யாவற்றையும் அடியோடு மறுத்துக் கூறலாமாவென்று சிந்தித்தாள். அப்படிச் செய்தால் தங்கம்மாள் மிக்க கோபமடைந்து விபரீதத்திற்கு வழிதேடி விட்டாலும் விடக்கூடும். ஆகையால் இப்போது இவள் என்னகாரணமாய் வந்தாள், என்ன கேட்கிறாள் என்பதையும் தெரிந்துகொண்டு சமயோசிதப்படி நயவஞ்சக தந்திரத்தாலேயே நமக்கு ஆபத்து நேராவிதமாய், நமது இரகசியம் அடியோடு மறைந்துபோம் வண்ணம் செய்யவேண்டுமென்று தனக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டு, சட்டென்று அந்த விஷயத்தை யடியோடு விட்டுவிட்டு,

" ஆ, இப்போது என்ன கோரிக்கையாய் என்னிடம்வந்தாய்? அதுதானே முக்கிய விஷயம். அதைக்கூறு " என்றாள்.

தங்கம்.—" எனக்கு மூன்றுவரங்கள் வேண்டும். முதலாவது கண்ணபிரான் பிரபு மன்னிப் படையவேண்டும் " என்றாள்.

இராணி.—" காரியம் மிஞ்சிப் போய்விட்டது. சட்டப்படி நடத்த வேண்டுமென்று முன்னமே கட்டளை யனுப்பி விட்டேன் " என்றாள்.

தங்கம்மாள் அதைச் செவியேற்காதவள் போல் " பிறகு இரண்டாவது திரவியசிங்கம் பிரபுவிற்கும் அவருடைய சகோதரர்களுக்கும் கிருபைபாலித்து பூரண மன்னிப் பளிக்கவேண்டும் " என்றாள்.

இராணி.—" ஹா ! அப்புறம் உன் மூன்றாவது வேண்டுகோ ளென்ன ?" என்றாள்.

தங்கம்.—" மூன்றாவது இன்னதென்று தாங்களே யுத்தேசித்துக் கொள்ளலாம். அரியநாயகியை யிம்சிக்காமலாவது விட்டு விட்டால் போதும் " என்றாள்.

இதைக்கேட்டதே இராணிக்கு உண்மையாகவே கோபமும் மனக்கலக்கமும் வியாகுலமும் உண்டாய்விட்டது.

அவள் தங்கம்மாளை நோக்கி, "என்ன சொன்னாய் இம்சிக்கிறேனா! - நானா இம்சை செய்கிறேன்? நான் அவளுடைய க்ஷேமத்திற்கே பாடுபடுகிறேன். அவளை யுயர்ந்த அந்தஸ்தில் நிலைக்க வைக்கவேண்டும். அதுவும் சீக்கிரத்தில் செய்ய வேண்டுமென்பது என்விருப்பம். ஆகையால் நீ யெனக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும் ஹா ! அவள் இங்கிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு வந்தபிறகு நீ யவளைக் கண்டாயோ ?" என்றாள்.

தங்கம்மாள், கண்டேன் அதனாற்றான் இங்குவந்தேன், என்றாள். இராணி "ஓ! அப்படியானால் நான் அவளைக் காப்டென் தினகரனுக்கு மணம்செய்து வைக்கும் முயற்சியில் நீ யெனக்கு உதவி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நீ கேட்ட இரண்டாவது கோரிக்கையை நிறைவேற்றுகிறேன். திரவியசிங்கம் பிரபுவையும் அவர் சகோதரர்களையும் மன்னித்துவிடுகிறேன்" என்றாள்.

தங்கம்.—சரிதான். அவள் பிரியத்திற்கு மாறாய்த் தினகரனை மணம் புரியும்படி யவளை யேன் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்.

இராணி.—அடகிழமே, உனக்கென்ன பைத்தியமா ? சங்கதி தெரிந்தும் கேட்கிறாயே. அவள் திரவியசிங்கம் பிரபுமேல் காதல்கொண்டிருக்கிறாள். இப்போது உனக்கு விளங்குகிறதா ?

தங்கம்.—அவன் அப்பிரபுமேல் காதல்கொண்டிருக்கிறான் என்பது தவறு.

இராணி.—(கோபத்தோடு).—" அவன் அப்பிரபுமேல் காதல்கொண்டிருக்கிறானென்று நான் கூறுகிறேன்.

தங்கம்.—நான் இல்லையென்று கூறுகிறேன்.

இராணி.—"காதல் கொண்டிருக்கிறான். என்னிடம் ஒப்புக்கொண்டான். கடவுளறிய நான் உண்மையே கூறுகிறேன். அச்சங்கதி தெரியாவிட்டால் நான் அவன் விஷயத்தில்கூட இம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்வேனென்று நினைக்கிறாயா? நான் பொய்கூறுவேனென்று நினைக்கிறாய்? இல்லை யில்லை. இந்த விஷயத்தில் அவன் உன்னை யேமாற்றிவிட்டிருக்கிறான். அவன்மட்டுமல்ல. காதல் என்ற விஷயத்தில் எல்லாப்பெண்களும் அவ்வாறேதான்" என்றாள்.

இவை யாவுங்கேட்ட தங்கம்மாள் கலக்கமுடையவளானாள். அரியநாயகி யிந்த விஷயத்தில் நமக்கு உண்மை கூறவில்லைதான் என்று எண்ணிக்கொண்டாள். கடைசியில் இராணி கூறியது உண்மையாய்த்தான் இருக்குமென்று எண்ணினாள். இராணி அவள் சிந்தனையின் நோக்கத்தை யறிந்து,

" இப்போது அந்த விஷயத்தில் நீ எனக்கு உதவி செய்யவேண்டியது அவசியந்தான் என்று தோன்றுகிறதா ?" என்றாள்.

தங்கம்.—ஒருபோதும் செய்யேன்.

இராணி.—என்ன? நான் கூறிய யாவும் கேட்ட பிறகு கூடவா! அவளே தான் அப்பிரபுவின்மேல் காதல்கொண்டிருப்பதாய் ஒப்புக்கொண்டாள். இன்னும் அதைப்பற்றி திரவியசிங்கம் பிரபுவைக் கேட்டதற்கு அவரும் அரியநாயகி கூறிய யாவும் உண்மையென்று தான் ஒப்புக்கொள்வதாய்க் கூறினார், என்று இவையாவும் நான் கூறுகிறேன். இன்னமுமா உனக்குத் தெரியவில்லை ?

தங்கம்.—"அப்படி யிருந்தாலும்கூட அவளுக்குச் சற்றும் விருப்பில்லாத வனை மணம்புரியும்படி அவளைக் கட்டாயப் படுத்துவானேன் " என்றாள்.

இராணி.—அப்படிக்கின்றி அவள் அப்பிரபுவை மணம்புரியாமற் றடுப்பது எப்படி ?

தங்கம்.—" ஏன், அப்படிக் காரியம் மிஞ்சி விடுவதாயின் அவளிடம் மர்மத்தை வெளியிட வேண்டியதே " என்றாள்.

இதைக்கேட்டதே யிராணி திடுக்கிட்டு ஆத்திரத்தோடு " ஒருக்காலும் வெளியிடக்கூடாது. கூடாது! கூடாது !!" என்றாள்.

தங்கம்மாள் நான் கூறுவதைக்கேளுங்கள். "இந்த விஷயத்தில் தலையிடக் கூடியவர்கள் இரண்டேபேர். என்வரையில் நான் என் கடமையைச் செய்யத் துணிந்திருக்கிறேன். தங்கள்முன் இப்படித் துணிவாய்ப் பேசுகிறேனென்று கோபங்கொள்ள வேண்டாம். ஜீவகாருண்யத்தைக் கருதியேனும் செய்யக் கடமைப்பட் டிருக்கிறேன்" என்றாள்.

இராணி தன் கோபத்தை யடக்கிக்கொண்டு " பொறு பொறு. இப்போது நீ கோருகிறபடியெல்லாம் செய்துவிட்டால் அப்போது அரியநாயகிக்கு இரகசியத்தை வெளியிடவேண்டிய அவசியமில்லையே ?" என்றாள்.

தங்கம்மாள்.—அப்போது வெளியிடவேண்டாம்.

இராணி இந்த இரகசியம் உன்னையன்றி வேறு யாருக்கும் தெரியாதே யென்றதற்கு, தங்கம்மாள் " சிறையிலிருக்கும் அந்த இராஜலட்சுமி உயிரோடு வெளிவந்தா லன்றி அதை யறிந்தவர்கள் நம் மிருவரையன்றி வேறு ஒருவரு மில்லை யென்றாள்.

இராணி சற்றுநேரம் சிந்தனையி லிருந்தாள். அச்சமயம் காரியஸ்தர் வந்து "மகாராணி! சற்கோட்டையிலிருந்து ஒரு ஆள் வந்திருக்கிறான்" என்றார்.

22-வது அத்தியாயம்

கற்கோட்டையிலிருந்து ஆள் வந்திருக்கிறான் என்றதைக் கேட்டதே தங்கம்மாள் மனதில் சந்தோஷம் உதித்தது. ஆயினும் அதைத் தரிதமாய் மறைத்து எப்போதும்போல் மர்மமாய் இருந்தாள். இராணி ஆத்திரத்தோடு "ஆ கற்கோட்டையிலிருந்தா? யார் வந்தது? என்ன சங்கதி?" என்றாள்.

காரியஸ்தர்.—"மகாராணி முனிவிங்கிடமிருந்து ஆள் வந்திருக்கிறான். அரியநாயகியை யெங்கு தேடியும் அவள் அகப்படவில்லையாம். மாளிகை முழுதும் நன்றாய்ச் சோதித்துப் பார்த்தார்களாம். சற்று முன்பு அவள் மாளிகையிலிருந்து எப்படியோ தப்பித்துக் கொண்டுபோய்விட் டிருக்கிறாள்" என்றார்.

இதைக்கேட்ட இராணி மிக்க கோபமடைந்து காலால் பூமியை யுதைத்து "அப்புறம்" என்றாள்.

காரியஸ்தர்.—"இதுமட்டுமல்ல. இன்னொரு சமாசாரம்" என்று கூறி, தங்கம்மாள் முகத்தைப்பார்த்து மயங்கினார்.

இராணி.—"என்ன தீங்கு சம்பவித்திருந்தாலும் இத்தம்மாள் தைரியமாகவே சகிப்பார்கள். எதாயிருந்தாலும் அதைச்சீக்கிரம் கூறு" என்றாள்.

தங்கம்.—"ஐயோ, எங்கள் குடும்பத்தில் இடிமேல் இடிவிழுகிறது என்ன கெட்டகாலமோ! பாபம் அரியநாயகி இம்சை பொறுக்காது எங்கோ ஓடிவிட்டாள். பகவானே! இதெல்லாம் எப்படித்தான் முடியுமோ வறியேன்" என்றாள்.

காரியஸ்தர்.—மகாராணியே. அங்கு ஒரு கொடிய கொலை நடந்திருக்கிறது. தங்கள் மெய்க் காப்பாளரில் ஒருவன் குரூரமாய்க் கொல்லப்பட்டான். அவன்றான் நேற்று திரவியசிங்கம் பிரபுவை அடையாள மறிந்து சிறையாக்கச் செய்தவன். ஆகையால் அவனைக் கொன்றது வேணுமென்ற வஞ்சத்தாலேயே யென்று தெரிகிறது. கொலைசெய்தது செல்வராயரும், அவருடைய தம்புசாமி யென்ற வேலைக்காரனுமே. இருவரும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்" என்றார்.

இதைக்கேட்டதே தங்கம்மாள் மனம் துடிதுடித்துவிட்டது. அவளுடைய அடக்கமும் பொறுமையும் பறந்துபோய்விட்டது. அவள் கோவென்றலறி,

"ஓகோ இது பொய். வெறும் பொய். செல்வராயன், என் சகோதரன் கொலை செய்கிறவனா? ஒருக்காலுமில்லை. இதெல்லாம் ஏதோ சதியாலோசனையால் வேண்டுமென்றே என் குடும்பத்தை யழிக்கவெண்ணி யாரோ செய்கிற வேலைகள். அவன் ஒருபோதும் கொலைபாதகத்திற் றலையிடான். என் சகோதரன் சிறைச்சாலையி லிருக்கிறானா" என்று பிரலாபிக்கத் தொடங்கினாள்.

இராணி அவளை நோக்கி "பொறுமையாயிரு. நடந்தது உண்மையாகவேயிருக்கவேண்டும்" என்று கூறும்போது, அம்மூதாட்டி பின்னும் துயரமும் ஆத்திரமும் கொண்டு கூச்சலிட்டு "இல்லை யில்லை. இது வெறும்பொய். அபாண்டம், அப்படிக்கின்றேல் அவன் மாளிகையில்போய் அவனை அவமரியாதையாய் அவன் பொறுக்கமுடியாத விதமாய் அவனை நடத்தி யிருக்க வேண்டும். இல்லை யில்லை. அப்போதும் அவன் ஒருவர் இரத்தத்தைச் சிந்த மாட்டான்......" என்று முறையிட்டாள்.

(தொடரும்)

ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார்.

240 248

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்

காளயுக்தி௵ தைமீ—சாலிவாகன 1840—கலியுகாதி 5019,

பசலி 1327-28—கொல்லம் 1093-94,

இங்கிலீஷ் 1918ம்௵ ஜனவரிமீ—பிப்ரவரிமீ

தைமீ	ஜனவரிமீ	வாரம்	திதி.	நக்ஷத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	14	செ	திர-25-27	மிரு-25-47	சித் 26 மா	உத்தராயண புண்ணியகாலம் போங்கல்பண்டிகை
2	15	புத	சது-22-5	திரு-23-57	சித்த 60	மாட்டுப்பொங்கல்
3	16	வி	○பௌ19-49	புன-23-20	அமி 60	கந்தசுவாமிகைலாய விமானம்
4	17	வெ	பிர-18-45	பூச-23-48	மரண 60	திருவிடைமருதூர் தைபூசம்
5	18	ச	துதி-18-49	ஆயி-25-26	மா 25 அ	ஜபம் பூர்த்திசெய்ய
6	19	ஞா	திரு-20-29	மக- 8-2	மா 28 சி	ஆயுதப்பிரயோகம்செய்ய
7	20	தி	சது-23-3	பூர-32-33	சித்த 60	கிரகபாதை நிவர்த்திசெய்ய
8	21	செ	பஞ்-26-44	உத்தி-37-35	அமி 38 சி	
9	22	புத	சஷ்-31-41	அஸ்த-43-42	மா 44 சித்	
10	23	வி	சப்-36-48	சித்-49-57	சி 50 அமி	
11	24	வெ	அஷ்-41-52	சுவா-56-16	சித்த 60	
12	25	ச	நவ-47-0	விசா-60-0	சித்த 60	
13	26	ஞா	தச-51-20	விசா-2-23	மரண 60	
14	27	தி	ஏகா-54-54	அனு-7-50	சித்த 60	
15	28	செ	து-56-14	கேட்-12-14	சி 12 அமி	
16	29	புத	திர-58-12	மூல-15-41	ம 16 அ	
17	30	வி	சது-58-1	பூரா-17-35	சித்த 60	
18	31	வெ	●அமா-56-34	உத்தி-19-30	சித் 20 ம	தை அமாவாசை
19	1	ச	பிர-53-48	திரு-17-58	ம 17 சித்	பூமுடிக்க, விருந்துண்ண
20	2	ஞா	துதி-50-9	அவி16—34	சித் 14 ம	சீமந்தம்
21	3	தி	திரு-45-45	சத-14-21	சித் 14 ம	மிதுனம் குருசாந்தி
22	4	செ	சது-40-41	பூரட்-11-17	மா 11 அ	திருவள்ளுர் வீரராகவர் தீர்த்
23	5	புத	பஞ்-35-6	உத்தி-7-38	சித் 8 மா	[தம்
24	6	வி	சஷ்-29-19	ரே-3-42 அசு-55-58	அ 56 சித்	ஷஷ்டிவிரதம்
25	7	வெ	சப்-23-29	பர-55-32	சித்த 60	கன்றுகாலிகள் வாங்க
26	8	ச	அஷ்-17-56	கார்-51-47	அமிர் 60	கிருத்திகை விரதம்
27	9	ஞா	நவ-12-20	ரோக-48-22	சித்த 60	புதுவரல்புழங்க
28	10	தி	தச-7-35	மிரு-45-43	அ 46 சித்	விவாகம்
29	11	செ	ஏகா-3-24 து-56-37	திரு-43-45	ம 44 சித்	ஆயுதாப்பியாசம்செய்ய

(ஜனவரி column, rows 19–29: 1919ம் பிப்ரவரிமீ)

		கேது	குரு
	4-கும்-செ 16-மக-புத 17-கு-சுக்		
செ ர-சு			சனி
புத	ராகு		

PRINTED BY P. B. RAMA IYAR AND CO., MADRAS.